

மணிச்சினை

காலாண்டு மின்னிதழ்

மலர் : 1

சூலை - செப்டம்பர் 2024

இதழ் : 3

முதலாளர் இரா.இளங்குமரனார்

மணிச்சிகை

காலொண்டித்தி

சூலை - செப்டம்பர் 2024 இதழ் - 3

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ஜெ.போ.சாந்திதேவி

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் கோ.சுப்புலெட்சுமி

பொறுப்பாசிரியர்

வீ.அதிவீரபாண்டியன்

ஆசிரியர் குழு (பேராசிரியர்கள்)

முனைவர் மா.செல்வத்தரசி

முனைவர் ஜெ.கோகிலா

முனைவர் அ.நந்தினி

முனைவர் தி.பிருந்தா

ஆசிரியர் குழு (மாணவர்கள்)

அ. முகம்மது இஸ்மாயில் - பி.ஏ III

கோ.ஜா நான்சி எல்பின் - பி.லிட் III

ம. யோகபூர் - பி.ஏ III

சு. ராஜமாலதி - பி.ஏ III

இரா.புனிதவள்ளி - எம்.ஏ II

மின்னஞ்சல் :

manicchikai2023@gmail.com

கட்டுரைகள்

1. உலகப் பெருந்தமிழர் முதுமுனைவர் இரா.இளங்குமரனார்
- வீ.அதிவீரபாண்டியன் 3
2. பாரதியின் படைப்புகளில் கல்வி ஆதங்கங்கள்
- முனைவர் பி.ஆறுமுகம்..... 6
3. தமிழில் 'ர' எனும் எழுத்துப் பயன்பாடு
- அ.முகமது இசுமாயில் 12
4. மீனாட்சியம்மன் திருக்கல்யாண வரலாறு
- முனைவர் மா.செல்வத்தரசி..... 19
5. கி.ராஜநாராயணன் படைப்புகளில் மொழி நடை
- ராஜலட்சுமி..... 22
6. சித்தர் பாடல்கள் புலப்படுத்தும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்
- முனைவர் ஜெ.கோகிலா..... 28
7. தாலாட்டுப் பாடல்களில் இலக்கணக் கூறுகள்
- முனைவர் பெ.இந்துராணி..... 33
8. நகர்மயமாதலும் சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடும்
- முனைவர் சா.கணேசன் 37

சிறுகதைகள்

1. பயம் - முனைவர் மு.செந்தில்குமார்..... 16

கவிதைகள்

1. தமிழ் - சு. ஜெயநந்தினி 15
2. உயிரே - தி.ர.செயலட்சுமி..... 15
3. கொஞ்ச(ச)ம் ஐக்கூ - அ.முகமது இசுமாயில் 36
4. சிலிரிக்கும் சில வரிக் (ஐக்கூ) கவிதைகள்
- ர.அழகுபாண்டி..... 46

ஓவியம்

1. சொர்ணலதா 47
2. பா.நந்தினி 48

பதிப்புரை

முனைவர் ஜெ.போ.சாந்திதேவி
முதல்வர்(பொ), செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை

செந்தமிழ்க் கல்லூரி மாணவர்களின் படைப்பாற்றலை வெளிக்கொணரும் நல்ல நோக்கோடு 'மணிச்சிகை' எனும் காலாண்டு மின்னிதழ் கடந்த சனவரி மாதம் தொடங்கப்பட்டு, அதன் தொடர்ச்சியாக மூன்றாவது இதழ் தற்போது வெளிவருகிறது. எட்டு கட்டுரைகள், நான்கு மாணவர்களின் கவிதைகள், ஒரு சிறுகதை, இரண்டு மாணவர்களின் ஓவியம் என மொத்தம் 15 படைப்புகள் இவ்விதழுக்கு மணம் பரப்புகின்றன. பேராசிரியர்கள் மாணவர்களால் படைக்கப்பட்ட கட்டுரைகள், கவிதைகள் இடம் பெற்று நிறுவனத்தின் தமிழ்ப் பற்று, மொழி ஆளுமை, மொழிவளச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு மாணவர்களின் கட்டுரையும் மிகச்செறிவாகவும் நல்ல மொழி நடையுடனும் அமைந்து அவர்களின் திறனுக்கு சான்று பகர்வனவாய் இடம்பெறுகிறது. எங்கள் மாணவர்கள் பழந்தமிழ் பனுவல்களை பயில்வதன் சான்றாய் மரபுப் பாக்களையும் எழுதி சிறப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். மூதுபெரும் தமிழறிஞர் நான்காம் தமிழ்சங்கத்தோடு அணுக்கத் தொடர்பிலிருந்த செந்தமிழ் அந்தணர் இரா.இளங்குமரனார் அவர்களின் மூன்றாமாண்டு நினைவினைப் (25.07.2023) போற்றும் வகையில் இவ்விதழ் அட்டைப்படத்தில் அவரது படம் இடம் பெறுகிறது. இளங்குமரனார் இன்பத் தமிழுக்கு செய்ய எண்ணிய பணிகளை சிறிதும் தொய்வில்லாமல் தமிழ்ச் சங்கம் தொடர்ந்து நன்முறையில் செய்திடும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

கொண்ட நோக்கம் கொஞ்சமும் சிதைந்திடாமல் சிறப்புடன் வெளிவரும் இவ்விதழை மாணவர்கள் நுகர்ந்து மன(ண)ம் கொள்ள வேண்டும். படைப்புகள் தந்த மாணவர்களுக்கும் படித்து மகிழ்வோருக்கும் வாழ்த்துகள்.

உலகப் பெருந்தமிழர் முதுமுனைவர் இரா. இளங்குமரனார்

வீ.அதிவீரபாண்டியன்
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
பொறுப்பாசிரியர், 'மணிச்சிகை'

மதுரை நான்காம் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சி குழு உறுப்பினராகவும்; 'செந்தமிழ்' எனும் தனித்தமிழ் திங்களிதழின் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினராகவும் அரும் தொண்டாற்றிய அறநெறிச் செம்மல் இளங்குமரனார் 70 ஆண்டுகளுக்கு மேல் மதுரை நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தோடு தமிழுறவு கொண்டு மொழிவளச் சிந்தனைக்கு உற்றத் துணையாகவிருந்தவர்.

வரலாற்றிலும் இலக்கியங்களிலும் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வாழ்வந்தாள்புரம் எனும் சிற்றூரில் 30.01.1927 அன்று படிக்க ராமு - வாழ்வந்தம்மை என்னும் இணையருக்கு எட்டாவது மகனாகப் பிறந்து எட்டுத்திக்கும் தமிழ் புகழ் நிலைக்கச் செய்திட்ட பெருந்தகைமையர். தனித்தமிழின் பால் கொண்ட ஈர்ப்பால் 'கிருஷ்ணன்' எனும் தன் பெயர் 'இளங்குமரன்' என ஆக்கிக் கொண்டவர்.

இளமையிலே மொழிப்புலமும் நல்லறமும் ஒரு சேர கொண்டு நன்னூலார் வகுத்த மாணாக்கர் வரிசையில் தலை மாணாக்கர் ஆகவே தலைசிறந்து விளங்கிய பண்பாளர். பள்ளி படிக்கும் போது 'நல்லொழுக்கச் சங்கம்' நிறுவி தான் மட்டுமல்லாமல் தன் தோழமைகளுக்கும் அறநெறி கூறி ஆற்றுப்படுத்தியவர்.

பள்ளிப்படிப்புக்கு பின் தன் உறவினர் உதவியால் 1944 முதல் 1946 ஆம் ஆண்டு வரை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் சேர்ந்து தன்னை ஒரு சிறந்த ஆசானாக தகுதிப்படுத்திக் கொண்டு 1946 ஆம் ஆண்டு 16-வது வயதிலேயே தான் படித்த தொடக்கப்பள்ளியில் ஆசிரியராக தொண்டறம் செய்ய நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர் கரிவலவந்தநல்லூர் என்ற ஊரிலும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

1949 முதல் 1951 வரை இம்மூன்று ஆண்டுகள் நிரலாக புலவர் பட்டத்தில் நுழைவுத் தேர்வு, இடைநிலை தேர்வு, நிறைநிலைத் தேர்வு ஆகிய மூன்றிலும் சிறந்த மாணவராக தேர்ச்சி பெற்றார். 1950 இல் தம்முடைய புலவர் தேர்வுக்காக பாடப் பகுதியாக இடம் பெற்ற விபுலானந்த அடிகள் இயற்றிய மதங்க சூளாமணி என்னும் நூலை படிப்பதற்காக மதுரை நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் வந்தார். அங்குள்ள பாண்டியன் நூலகத்தை கண்டு களிப்புற்று நிறைந்த மனத்துடன் தன் பணியைத் தொடர்ந்தார். 1958 ஆம் ஆண்டு மதுரை முத்துத் தேவர் பள்ளியில் ஆசிரியராக பணியாற்றும் பேறு பெற்று தன்னேரில்லா தமிழ் ஆசிரியராய் மாணவர்களின் நன்மதிப்பை பெற்றார்.

ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் ஒன்றான குண்டலகேசியின் சில பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்து முழுமை பெறவில்லை என்பதை அறிந்து தன் அரும்பெரும் முயற்சியால் 1127 பாடல்கள் கொண்ட குண்டலகேசி எனும் காப்பியத்தை படைத்தருளினார். இந்நூல் 1959 ஆம் ஆண்டு மதுரை ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றம் கண்டது.

'செந்தமிழ்', 'செந்தமிழ்ச்செல்வி' ஆகிய தனித்தமிழ் இதழ்களில் தொடர்ந்து கட்டுரைகள் எழுதி தமிழாய்வுக்கு வளம் சேர்த்தவர். 1962 இல் மொழியறிஞர் சி.இலக்குவனார் 'தமிழ்க் காப்புக் கழகம்' ஒன்றை தோற்றுவித்தார். அதில் பொதுச் செயலாளராக இருந்து கட்டணமின்றி அருந்தமிழ் வகுப்பெடுத்த பெருமைக்குரியவர் இளங்குமரனார் ஆவார். செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலி திட்ட இயக்குனராக மொழிஞாயிறு பாவாணர் பணியாற்றியபோது அவருக்கு உற்ற துணையாக சொற் தொகுப்பாளராக பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர்.

முத்துத் தேவர் பள்ளியில் விருப்ப ஓய்வு பெற்று மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க 1985இல் தமிழியற் புலத்தில் பணியாற்றி பழந்தமிழ் ஆய்வுக்கு வகை செய்து தமிழில் வட்டார சொற்களைத் தொகுத்த அரும் பணியைச் செய்தார். தனித்தமிழ் தந்த மறைமலை அடிகள், பாவாணர், இலக்குவனார் ஆகியோரின் அணுக்கத் தொடர்பையும்; ஆய்வுத் திறத்தையும் பெற்று பண்பட்ட சிந்தனையாளராக விளங்கினார்.

மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் தம்முடைய மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள் என்ற நூலில் காக்கைப்பாடினியம் குறித்து பதிவு செய்திருந்தார். அந்நூலை மீட்க எண்ணி பழந்தமிழ் இலக்கண நூல்களை அகர வரிசையில் அடைவுகளாகத் தொகுத்து 233 அடிகள் அமைத்து 81 நூற்பாக்கள் மூலம் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பெண்பால் புலவர் இயற்றிய காக்கைப்பாடினியம் எனும் நூலை மீட்டெடுத்த பெருமைக்குரியவர் இளங்குமரனார் ஆவார்.

வள்ளுவத்தை வாழ்வியலாக்கிக் கொண்டு வாழ்ந்த தகைமையர். 30.10.1994 ஆம் நாள் திருச்சி அல்லூரில் திருவள்ளுவர் தவச்சாலை ஒன்றை நிறுவினார். பத்தாண்டுகள் தான்சென்று குறளாயத் திருமணங்கள் நடத்தி பல ஊர்களிலிருந்து கொண்டு வந்த 1330 கற்களைக் கொண்டு அறம், பொருள், இன்பம் என்ற அமைப்பில் மூன்று சிறு குன்றுகளை எழுப்பினார். 20 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட நூல்களைக் கொண்ட பாவாணர் நூலகம் ஒன்றை அமைத்து ஆய்வாளர்களின் ஆய்வு சிந்தனை வளத்திற்கு வித்திட்டவர். திருக்குறள் சொற்பொழிவுகள், திருக்குறள் வழி திருமணங்கள், தக்காருக்கு விருது வழங்குதல் என தமிழ் விழாக்கள் நிறைந்த 'அல்லூர்' இவரால் 'தமிழூர்' ஆனது.

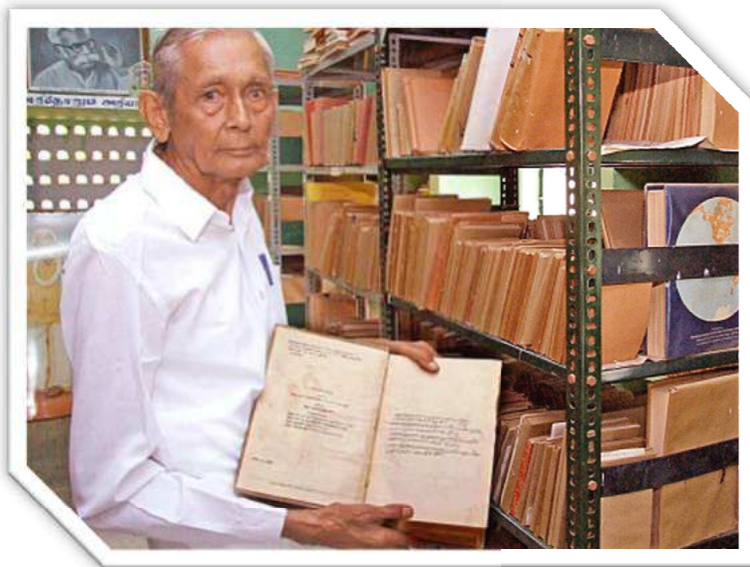
தமிழ் மொழி என்பது தமிழர்களுக்கு வயலின் வேலி போன்றது; அத்தகு தடுப்பை ஒதுக்குவது பெரும் துன்பத்தைத் தரும் என்று முழங்கினார். ஐயாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட சடங்குகளற்ற திருக்குறள் வழி திருமணங்களை நடத்தியதன் மூலம் பண்பாட்டுச் சூழலில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி மொழிநலம் காத்த பண்பாளர். பாவேந்தர், திரு வி.க, புலவர் குழந்தை, பாவலரேறு, தமிழண்ணல் ஆகியோர் கண்டு வியந்து போற்றிய தமிழறிஞர் இளங்குமரனார்.

நல்லாசிரியர் விருது. செந்தமிழ் அந்தணர், திருவிக விருது. திருக்குறள் செம்மல் விருது. குறள் ஞாயிறு விருது. பெரியார் விருது. மொழிப்போர் மறவர் விருது. கம்பர் விருது, தமிழ் இயக்க

செம்மல் விருது. உலகப் பெருந்தமிழர் விருது. தமிழ் செம்மல் விருது. வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது எனப் பல விருதுகளை பெற்ற சிறப்புக்குரியவர்.

தன்னுடைய வாழ்வியலுக்கு திரு வி.க வையும்; தனித்தமிழுக்கு மறைமலை அடிகளையும்; தமிழ்த் தொண்டறத்திற்கு சி.இலக்குவனாரையும்; சொல்லாய்வுக்கு பாவாணரையும் வழிகாட்டியாக கொண்டிருக்கிறேன் என்று கூறியவர். வாழும் காலம் எல்லாம் தமிழறம் சிறக்க வாழ வாழ்ந்த பெருந்தகை. அறுதியிட்டு உரைக்க முடியா வண்ணம் பல அரிய நூல்களைத் தந்த பேரறிஞர். திருக்குறள் கட்டுரைத் தொகுப்பு என்னும் இவரது நூலை 1963-ஆம் ஆண்டு இந்திய நாட்டின் மேனாள் தலைமை அமைச்சர் பண்டித நேரு அவர்கள் வெளியிட்டார். சங்க இலக்கிய வரிசையில் புறநானூறு என்னும் இவரது நூலை 2003-ஆம் ஆண்டு மேனாள் மக்கள் சனாதிபதி அப்துல் கலாம் அவர்கள் வெளியிட்டார். பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் இவருக்கு முதுமுனைவர் (D.Lit) பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத்தில் மாணவர்களுக்கு பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கண அறிவை மேம்படுத்தும் வகையில் இறுதிகாலம் வரையிலும் திங்கள் தோறும் இலக்கியச் சொற்பொழிவாற்றினார். மாணவர்களுக்கு பயன்படும் நோக்கில் அமைந்த இவரது தொல்காப்பிய உரைகள், மரபுப் பா எளிதப்பா, யாப்பருங்கலக்காரிகை உரை, நாலடியார் உரை, இலக்கண உரையாசிரியர்கள், தனக்குவமையில்லா தனிப்பெரு நூல் தொல்காப்பியம் ஆகிய நூல்களை மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் பதிப்பித்து வெளியிட்டுச் சிறப்பு செய்தது. பழந்தமிழில் ஆழ்ந்த அறிவு பெற்று நுண்மாண் நுழைபுலமிக்க மூதறிஞர் இளங்குமரனார் 25.07.2021 அன்று இம்மண்ணிலகில் இருந்து இயற்கையோடியைந்தார். அவர் மறைந்தாலும் தமிழ் போல் மங்காமல் அவரது படைப்பின் வழி தமிழுலகில் நிலைத்து நிற்கிறார்.

வள்ளுவம் பரவ வேண்டும்
வாழ்வியல் துலங்க வேண்டும்
உள்ளுவது உயர்வு வேண்டும்
உரையெலாம் செயலில் வேண்டும்
எள்ளுவ தவிர்க்க வேண்டும்
ஏதிலார் பொறுக்க வேண்டும்
கொள்ளுவது அறமாய் வேண்டும்
கொடை வளம் வேண்டும் வேண்டும்
வாழிய நலனே! வாழிய நிலனே!

பாரதியின் படைப்புகளில் கல்வி ஆதங்கங்கள்

முனைவர் பி.ஆறுமுகம்
உதவிப்பேராசிரியர்

கடவுளையும், கவிஞனையும் ஒன்றாகப் பார்த்தால் அது தவறாகாது. ஏனென்றால் அவர்கள் இருவருமே படைப்பாளிகள்தான். கருணையுள்ள நெஞ்சங்களில் கடவுள் வாழ்கிறான். கவிஞனும் தான் படைத்த கவிதைகளில் வாழ்கிறான். உயிர்களைப் படைப்பதனால் கடவுள் பெயர் இறைவன். கவிதைகளைப் படைப்பதனால் கவிஞன் பெயரும் இறைவன் எனலாம். கவிஞர் கண்ணதாசன் 'ஒரு கோப்பையிலே என் குடியிருப்பு' என்ற பாடலில் படைப்பதனால் என் பெயர் இறைவன் என்று பதிவு செய்துள்ளார். இச்செய்தி இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. பாரதியைப் போல் ஒரு படைப்பாளி இப்பாரினிலே இல்லை என்றும் கூறலாம். அவன் கவிதைகளில் படைக்காத படைப்புகளே இல்லை எனலாம். அவன் படைப்புகளில் கல்வியின் ஆதங்கங்கள் (மனக்குறைகள்) பளிச்சிடுவதைக் காணலாம். எனவே பாரதியின் படைப்புகளில் வெளிப்படும் கல்வியையும், ஆதங்கத்தையும் ஆய்ந்து வெளிக்கொணர்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

பாரதியும், கல்வியும் - ஓர் அறிமுகம்

பாரதியார் கற்றவராலேதான் இந்த உலகம் காக்கப்படுகிறது என்கிறார். இதை

"வெற்றி கூறுமின்! வெண்சங் கூதுமின்!

கற்றவ ராலே உலகு காப்புற்ற"¹

என்ற வரிகளால் அறியலாம். தமிழ்நாட்டை பாரதி அறிமுகம் செய்யும்போது "கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு"² என்கிறார். இக்கருத்தை நோக்கும்போது தமிழ்நாட்டிற்கும், கல்விக்கும் இருந்துவந்த உறவுநிலைப் புலப்படுகிறது. ஏழைகளுக்குக் கல்வி கொடுப்பது புண்ணியம் என்பதைப் பாரதியார்.

"புண்ணியங்கோடி ஆங்கோர்

ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்"³

என்கிறார். மேலும்,

"பயிற்றுப் பலகல்வி தந்து - இந்தப்

பாரை உயர்த்திட வேண்டும்."⁴

என்பது பாரதியின் கல்விக் கனவு ஆகும். பக்தியினால் கல்வி வளரும் என்பதை பக்தி என்ற தலைப்பில்,

"கல்வி வளரும் - பல

காரியங்கள் கையுறும், வீரிய மோங்கும்"⁵

என்கிறார் அதனால்தான் "பள்ளித் தலமனைத்துங் கோயில் செய்குவோம்"⁶ என்றார் போலும். மெய்மை என்றால் உண்மையானது (reality) ஆகும். பாரதியார் உண்மையான நூலை படிக்க வேண்டும் என்கிறார். அந்நூலையே வேதமாகப் போற்று என்றும், பொய்யான நூல்களை அகற்றுவாய் என்றும் கூறுகிறார். இதை,

"மெய்மை கொண்ட நூல்களையே - அன்போடு
வேதமென்று போற்றுவாய் வா வா வா
பொய்மைகூற லஞ்சுவாய் வா வா வா
பொய்மை நூல்க ளெற்றுவாய் வா வா வா"⁷

என்ற கவிதை வரிகளால் அறியலாம். பாரதி தொழிற்கல்வி, பகுதிநேரக் கல்வி, தொழிலாளர் குழந்தைக்கான கல்விகளெல்லாம்⁸ வேண்டுகிறார். "ஒன்று எதிர்பார்த்தபடியோ விரும்பியபடியோ நடக்காதபோது அல்லது இல்லாதபோது மனக்குறையை வெளிப்படுத்துதல் அல்லது வருத்தப்படுதல் ஆதங்கம் எனப்படும்".⁹ இச்செய்திக்கிணங்கப் பாரதி, கல்வித்துறையில் உள்ள குறைகளைக் கண்டு பலவழிகளில் ஆதங்கம் கொள்கிறார். அவற்றை அவருடைய படைப்புகள் வழியாகப் பின்வருமாறு நாம் காணலாம்.

கல்வி இல்லா ஊரைத் தீய்க்கு இரையாக்குவோம்

ஒவ்வொரு குடும்ப உறுப்பினரும் படிக்கவேண்டும். வீதிகள்தோறும் இரண்டு பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கவேண்டும். நாடு முழுவதும் பல ஊர்கள் உள்ளன. நகரங்களில் பலபல பள்ளிகள் உள்ளன. அவற்றில் கல்வி இல்லாத ஊர்களைத் தேடுக தேடிக் கண்டுபிடித்து, அவ்வூர்களைத் தீயிட்டுக் கொளுத்துவோம் என்கிறார் பாரதி. இதை,

"வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம்
வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி
நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
நகர்க ளெங்கும் பல பல பள்ளி
தேடு கல்வியி லாததொ ளுரைத்
தீயி னுக்கிரை யாக மடுத்தல்
கேடு தீர்க்கும் அமுதமென் அன்னை
கேண்மை கொள்ள வழியவை கண்டீர்"¹⁰

என்ற கவிதை வரிகளால் அறியலாம். நாம் நமக்குப் பயன்படாத குப்பைகளைத் தான் தீயிட்டுக் கொளுத்துவோம். பாரதியின் மேற்கூறிய கருத்தை நோக்கும்போது, கல்வியில்லாத மனிதன் குப்பைக்குச் சமமானவன் என்று பாரதி நினைத்தாரோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. மேலும் கல்வி மீது இருந்த பாரதியின் ஆதங்கம் இதனால் நமக்குப் புலப்படுகிறது.

ஆண்தன்மையளிக்கும் கல்வி வேண்டும்

'ஆசு' என்றால் குற்றமாகும். 'இரியர்' என்றால் களைதல் என்பதாகும். மாணவர்களின் குற்றங்களைக் களைபவர்கள் ஆசிரியர்கள் ஆவர். இவர்கள் சமூகத்தில் மிகவும் புனிதமாக

மதிக்கப்படுபவர்கள். பாரதியும், மதுரையில் அமைந்துள்ள சேதுபதி மேனிலைப் பள்ளியில், சில காலம் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனாலும் பாரதி அவர் காலத்துக் கல்வி மீதும், அவர் காலத்து ஆசிரியர்கள் மீதும் மிகுந்த கோபமாக இருந்தார் என்பதற்குப் பின்வரும் அவரின் கருத்துக்கள் சான்று பகர்கின்றன. “நம்நாட்டு ஆசிரியன் தேச பக்தியுள்ள பாடங்களை மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் கற்பிக்கும் கல்வியெல்லாம் கணக்கன் வேலைக்குத்தான். ஆசிரியர்களுக்குத் தேசாபிமானமில்லை. ஊதியம்தான் அவர்களுக்குப் பிரதானம், தேசாபிமானமுள்ள கல்வியை மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் ஆசிரியர்களுக்குக் கனவிலும் கிடையாது, ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு ஆண்தன்மையளிக்கும் கல்வியை வழங்கவேண்டும். வெறும் பாடத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொடுத்தால் மாணவர்கள் வெறும் கிராமபோன்களேயாவர். ஆசிரியர்கள் மலையாக நின்றால் மாணவர்கள் ஆறுகளாகப் பெருகுவார்கள். மிசஸ் ஆனிபெசன்ட் என்பவள் தேசாபிமானம் கற்பியாத கல்விமுறை வெறும் மண்ணாகுமேயன்றி, ஒன்றுக்கும் பயன்படாது என்கிறார். இதை எல்லோரும் மதிக்கவேண்டும். எனவே புருசனாக்கும் கல்விதான் அவசியமானது”¹¹ என்கிறார். இச்செய்தி 15.12.1906, இந்தியா பத்திரிக்கையில் வெளிவந்த கட்டுரைச் செய்தியாகும். காலத்தின் அருமை கருதி இக்கட்டுரையில் பல இடங்களில் திருத்தம் செய்து 2002இல் வெளியிட்டுள்ளோம் என்று பதிப்பகத்தார் எழுதியுள்ளனர். திருத்தம் செய்த கட்டுரையிலேயே பாரதியின் கல்வி ஆதங்கம் இந்த அளவுக்கு வெளிப்படுகிறதென்றால் திருத்தம் செய்யாத கட்டுரையினை நோக்கும்போது, பாரதி கல்வி மீதும், ஆசிரியர்கள் மீதும் கொண்டிருந்த தீவிரக் கோபத்தை நாம் நன்கு உணரலாம்.

அறிவியல் கல்வி வேண்டும்

அறிவியல் துறை என்பது நிரூபிக்கும் துறையாகும். இந்த உலகத்தின் இயக்கத்தையும், பரிசோதனைமுறைகளையும் அறிவிக்கும் ஓர் அற்புதமான துறையாகும். இந்த அறிவியல் துறையை நன்கு கற்கவேண்டும் என்று பாரதி எதிர்பார்க்கிறார் என்பதை,

"மந்திரம் கற்போம் வினைத் தந்திரம் கற்போம்
வானையளப்போம் கடல் மீனையளப் போம்
சந்திரமண் டலத்தியல் கண்டு தெளிவோம்
சந்தி தெருப் பெருக்கும் சாத்திரம் கற்போம்?"¹²

என்ற கவிதை வரிகளால் அறியலாம். மேலும் இந்த அறிவியல் கல்விக்குத் தாய்மொழிக் கல்வியே சிறந்தது. பிறமொழிகள் வழியே கற்பிக்கப்படக்கூடாது என்றும் கூறுகிறார். அறிவியல் கல்விக்குத் தேவையான சொற்களை மொழிபெயர்ப்பு செய்யவேண்டும். ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு நிகரான தமிழ்ச்சொல் இருந்தால் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இரண்டும் இல்லையென்றால் ஆங்கிலச் சொற்களை அப்படியே ஒலிபெயர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்"¹³ என்றும் கூறுகிறார். மேலும் ஒளவையாரைப் போல் பாரதியும், புதிய ஆத்திச்சூடி எழுதியுள்ளார். இந்த நூலில் உலோக நூல் கற்றுணர் என்றும் வான நூற் பயிற்சி கொள்"¹⁴ என்றும் கூறுகிறார். வானநூல் என்பது கோள்களைப் பற்றியும் அவைகளின் சுழற்சி அசைவு ஆகியவற்றை பற்றிக் கூறும்

விஞ்ஞானமும் ஆகும். இக்கருத்துக்களை நோக்கும்போது நம் நாட்டு மக்கள் அறிவியல் கல்வியில் சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்ற ஆதங்கம் பாரதிக்கு இருந்திருப்பது. புலனாகிறது.

ஊருக்கு ஊர் பெண் கல்வி வேண்டும்

1906 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் சக்கரவர்த்தினி என்ற நாளிதழில் பாரதி ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அதில் " 1901ஆம் ஆண்டு சென்னையில் சென்சஸ் எடுக்கப்பட்டது. அச்சென்சனில் 10.000 பெண்கள் பதிவாகியிருந்தனர். அவர்களுள் 94 பெண்களே கல்விப் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களிலும் பெரும்பாலோர் கிறித்தவப் பெண்களே- யாவர். தேச பக்தியுடைய ஒவ்வொருவரும் இந்த பரிதாபமான நிலையைக் கண்டு நடுங்குவார்கள். கல்வியறிவில்லாமல் அறிவிருண்டு கிடக்கு மாதரின் நிலைகண்டு நோகவேண்டியுள்ளது. இப்படி இருந்தால் தேசம் எவ்வாறு முற்படப்போகிறது. பெண்கள்தான் நாட்டின் எதிர்கால மேதைகளை உருவாக்கிறவர்கள். எனவே ஊருக்கு ஊர் பெண் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். அவற்றில் முற்றும் சுதேசி முறையைத் தழுவிய கல்வி கற்பிக்கச் செய்தல் வேண்டும். மாதர்களுக்குக் கல்வி வேண்டுமென்பது வாயினால் சொல்லிக் கொண்டு இருப்பது பேதமையாகும். இவ்வாறு இருப்பவன் குழந்தைக்கு நிகரானவன். தமிழ்க்கல்விக்குத் தமிழ்பெண்களே விளக்குகளாவர். அவர்களின் யோசனையைத் தழுவி கல்வி நடத்தாவிடில் அக்கல்வி சுதேசியம் ஆகமாட்டாது ஊருக்கு ஊர் பெண் கல்வி வேண்டும்"¹⁵ என்று பெண் கல்வியின் தேவை குறித்துத் தனது கட்டுரையில் பேசுகிறார். இக்கருத்தை உற்றுநோக்கும்போது, பெண் கல்வி கற்கவேண்டும் என்ற ஆதங்கம் பாரதிக்குத் தீவிரமாக இருந்தது என்பது நன்கு வெளிப்படுகிறது.

தேசப்பற்றுள்ள சரித்திரக் கல்வி வேண்டும்

சரித்திரம் என்பது வரலாறு ஆகும். தேசப்பற்று என்றால் நாட்டுப்பற்று ஆகும். பாரதி தேசப்பற்றுள்ள மனிதர்களின் வரலாறு, மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறார். அவற்றைப் பின்வருமாறு காணலாம். "ஸ்ரீமத் ரானடே, ஸ்ரீதத்தர் முதலியோர் எழுதியிருக்கும் சரித்திரப் பகுதிகளை நமது மாணவர்களுக்குப் பயிற்ற வேண்டும். அறியாமை மிகுந்த அந்நியர்கள் எழுதி வைத்திருக்கும் பொய்ச் சரித்திரங்களைக் கழற்றி எறிந்துவிட்டு, நமது நாட்டின் தேசப் பக்தியும் நவீன அறிவும் கலந்த உண்மையான சரித்திரங்களை பாடத் திட்டங்களில் கொண்டுவர வேண்டும்"¹⁶ என்கிறார். தேசியக் கல்வி கற்றுக் கொடுக்காத தேசத்தை மனிதப் பிசாசுகள் கூடி வாழும் விஸ்தாரமான சுடுகாடு, என்றும் பாரதி கூறுகிறார். மேற்கண்ட செய்திகளை நோக்கும்போது பாரதியின் தேசப்பற்றும், சரித்திரக் கல்வி மீது இருந்த அவரின் ஆதங்கமும் பளிச்சிடுவதைக் காணலாம்.

படிக்காதவன் ஒரு பாவி

கல்விக்குரிய தெய்வம் சரசுவதி தெய்வம் ஆகும். இத்தெய்வத்தை வணங்கினால் நாம் கல்வியில் சிறந்து விளங்கலாம். இக்கல்வி பெற நாம் கண்ட பொருட்களை விளக்கும் பல

நூல்களைப் படிக்க வேண்டும். அவ்வாறு பல நூல்களைப் படித்தால் நன்கு அறிவு பெறலாம். அவ்வாறு படிக்காதவன் மாபாவி என்கிறார் பாரதி. இதை,

**"பண்டை விதியுடைய தேவி - வெள்ளை
பாரதி யன்னையருள் மேவி
கண்ட பொருள் விளக்கும் நூல்கள் - பல
கற்றலில் லாதவனோர் பாவி"¹⁷**

என்ற கவிதை வரிகளால் அறியலாம். இப்பாடல்வரிகளை நோக்கும்போது, படிக்காதவன் மீது இருந்த பாரதியின் கடுமையான ஆதங்கத்தை நாம் நன்கு அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை:-

- ❖ பாரதி தனது படைப்புகளில் வீட்டுக்கல்வி வேண்டும் என்று ஆதங்கப்படுகிறார்.
- ❖ கல்வி இல்லா ஊரைத் தீய்க்கு இரையாக்குவோம் என்று ஆதங்கம் கொள்கிறார்.
- ❖ ஆண்தன்மையுள்ள மற்றும் புருசனாக்கும் கல்வி வேண்டும் என்றும் ஆதங்கப்படுகிறார்.
- ❖ அறிவியல் கல்வி வேண்டும் என்பதில் அவரின் ஆதங்கம் கொட்டிக்கிடக்கிறது.
- ❖ ஊருக்கு ஊர் பெண் கல்வி வேண்டும் என்றும் ஆதங்கம் கொள்கிறார்.
- ❖ தேசப்பற்றுள்ள சரித்திரக் கல்வி வேண்டும் என்றும் தனது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.
- ❖ படிக்காதவன் ஒரு மாபாவி என்று கடுமையாக ஆதங்கப்படுகிறார்.
- ❖ பாரதி கல்விக்காக பல சீர்திருத்தங்களையும், பரிந்துரைகளையும், பல ஆதங்கங்களையும் தனது படைப்புகளில் முன்வைத்துள்ளார் என்றாலும், தாகூர், காந்தி, விவேகானந்தர் போல் கல்வியியலில் ஒரு கல்விக் கோட்பாளராகப் பாரதி ஆவணமாகாமல் இருப்பது என்பது தமிழ்நாட்டுக் கல்விமுறையில் இருந்துவருகிற பெருங்குறையாகும். இதுவே ஆய்வாளரின் ஆதங்கமும் ஆகும்.

அடிக்குறிப்புகள்:-

1. மெய்யப்பன்.ச (பதி.ஆ), பாரதியார் கவிதைகள், 15, ஆகஸ்ட், 2000- பக்.137.
2. மேலது, பக். 151.
3. தேவிரா, (தொகு.ஆ) தமிழ் இலக்கியத் தகவல் களஞ்சியம், 2007, பக்.381.
4. சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், (பதி.ஆ), பாரதி என்றொரு மானுடன், மார்ச் 4 1997, பக் - அணிந்துரை.
5. மெய்யப்பன்.ச (பதி.ஆ), பாரதியார் கவிதைகள், 15, ஆகஸ்ட் 2000, பக்.23.
6. மேலது, பக். 128.
7. மேலது, பக். 146.
8. சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், (பதி.ஆ), பாரதி என்றொரு மானுடன், மார்ச், 1997, 6.234.
9. க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, 1997, பக்.105.
10. மெய்யப்பன்.ச (பதி.ஆ), பாரதியார் கவிதைகள், 15, ஆகஸ்ட் 2000, பக்.26.

11. விசுவநாதன் சீனி, (பதி.ஆ) கால வரிசைப்படுத்தப்பட்ட பாரதி படைப்புகள், 11, டிசம்பர், 2002, பக். 758-760. 12
12. அருணாசலம்.க, பாரதியார் சிந்தனைகள், ஜீன், 2001, பக், 242,
13. சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், (பதி.ஆ), பாரதி என்றொரு மானுடன், மார்ச், 1997, 1.235.
14. அருணாசலம்.க. பாரதியார் சிந்தனைகள், ஜூன், 2001, பக்.239.
15. பத்மநாபன்.ரா.அ. (தொகுஆ), பாரதி புதையல் பெருந்திரட்டு, டிசம்பர், 1982, 1.244-246
16. விசுவநாதன் சீனி, புதுநெறி கட்டிய பாரதி. 11, செப்டம்பர், 1992, பக்.155- 156.
17. குருசாமி.அ.சா, (தொகு.ஆ), பாரதியார் வாழ்வில் பல்சுவைக் காட்சிகள், ப.98.

- ❖ எண்ணும் எழுத்தும் கண் எனத் தகும் – கொன்றை வேந்தன்
- ❖ கைப்பொருள் தன்னில் மெய்ப்பொருள் கல்வி – கொன்றை வேந்தன்
- ❖ ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்கவேண்டாம் - உலக நீதி
- ❖ இளமையிற் கல்; ஓதுவது ஒழியேல்; வித்தை விரும்பு - ஆத்திச்சூடி
- ❖ கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே – வெற்றிவேற்கை
- ❖ எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும்
கண் என்ப வாழும் உயிர்க்கு – திருக்குறள்
- ❖ பிறற்றைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே – புறநானூறு
- ❖ எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே ஆயினும்
அக்குடியிற் கற்றோரை வருக என்பர் – வெற்றி வேற்கை
- ❖ கல்லாத மூத்தானைக் கைவிட்டுக் கற்றவன் இளமை பாராட்டும் உலகு
– நான் மணிக்கடிகை
- ❖ நெஞ்சத்து நல்லம் யாம் என்னும் கல்வியழகே அழகு – நாலடியார்
- ❖ பிச்சைப் புக்காயினும் கற்றல் மிகவினிதே – இனியவை நாற்பது
- ❖ கணக்காயர் இல்லாத ஊரால் நன்மை இல்லை – திரிகடுகம்
- ❖ ஒருமைக் கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமைக்கும் ஏமாப்புடைத்து — திருக்குறள்

தமிழில் 'ர' எனும் எழுத்துப் பயன்பாடு

அ.முகமது இஸ்மாயில்
இளங்கலை மூன்றாமாண்டு

தமிழ் மொழியில் மெய்யெழுத்துக்களில் 'ர்' என்ற எழுத்து வடிவத்தை 'ர்' என்றே கற்று கற்பித்து வருகிறோம். நம் எழுத்துக்களில் 'ர்' இவ்வெழுத்தை கால் அல்லது துணைகால் என்றும் கூறுவோம். கால் என்ற எழுத்தின் மீது புள்ளியிட்டு 'ர்' என்று எழுதினால் அது நடைமுறையில் சரியாக இருப்பினும் எழுத்து முறையில் இது சரியானதல்ல 'ர்' என்ற எழுத்தின் மீது புள்ளி வைத்தால் மட்டுமே 'ர்' என்ற சரியான வரி வடிவம் கிடைக்கும்.

நடைமுறையில் உள்ள எழுத்து முறை

கலைஞர்
தண்ணீர்
கண்ணீர்
பார்த்து
கூர்ந்து

இவ்வாறு கால் என்ற எழுத்தின் மேலே புள்ளி வைத்து 'ர்' என்று கூறுகிறோம். ஆனால் இம்முறையினை மாற்றி சரியான வரிவடிவத்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகிறது

நடைமுறை படுத்த வேண்டிய எழுத்து

கலைஞர்
கண்ணீர்
தண்ணீர்
பார்த்து
கூர்ந்து

என்று 'ர்' என்ற எழுத்தின் மேலே புள்ளியிட்டு 'ர்' என்ற எழுத்தை உச்சரிக்கவும் எழுதவும் செய்ய வேண்டும்.

இலக்கண முறையில் எழுத்து அமைப்பு

உயிர்எழுத்தும் மெய்யெழுத்தும் சேர்ந்து உயிர்மெய் எழுத்து ஆகும். உயிர்மெய் எழுத்தை அறிமுகப்படுத்தும்போது

க் + அ = க
ண் + அ = ண

ப் + அ = ப

ட் + அ = ட

த் + அ = த

ல் + அ = ல

ர் + அ = ர

என்று அறிமுகப்படுத்துகிறோம் 'ர்' என்ற எழுத்தை தவிர மற்ற எழுத்துக்களில் புள்ளி மட்டுமே நீக்கப்பட்டு அதே வரிவடிவத்தை உயிர்மெய் எழுத்தாக பயன்படுத்துகிறோம். ர் + அ = ர என்று மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கிறோம். மேலே உள்ள எழுத்து முறைப்படி ர் + அ = ஈ என்று இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாமல் கீழே ஒரு சாய் கீற்று இணைத்து 'ர' என்ற வரி வடிவத்தை பயன்படுத்துகிறோம். இதனால் மாணவன் உயிர் எழுத்தும் மெய்யெழுத்தும் இணைந்து புள்ளி மட்டும் நீங்கி அதே எழுத்தை மற்ற எழுத்துக்கள் தரும்போது 'ர்' என்ற எழுத்துக்கு மட்டும் கீழே ஒரு சாய்கீற்றை ஏன் சேர்க்கிறோம் என குழப்பமடைவான். மாணவர்களின் குழப்பத்தைபோக்க 'ர' என்ற எழுத்துக்கு மேல் புள்ளியிட்டு 'ர்' என்ற ஒலி வடிவத்தை கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு அடிப்படையில் எழுத்துக்கள் கற்பிக்கும் போது சரியான வடிவத்தை சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்.

மேலேயுள்ள எழுத்து விதிப்படி ர் + அ = ர என்பது தவறு என புரிந்துள்ளோம்.

உதாரணமாக :

ர் + அ = ஈ என படிக்க முடியாது.

'ரா' என்ற நெடிக்கு தற்போதைய எழுத்தின் வரி வடிவத்தைப் போல் பார்த்தோமேயானால்

ர் + ஆ = ஈஈ என்று கூறமுடியுமா? சிந்திப்போம்.

மலேசியா நாட்டில் 'ர்' எழுத்து முறை

17-12-2006ம் ஆண்டு சென்னை நட்சத்திர விடுதி லீமெரிடியனில் நடைபெற்ற உலகத்தமிழாசிரியர் மாநாட்டில் மலேசியா நாட்டு தமிழாசிரியரிடம் இவ்வெழுத்து பற்றி விவாதித்தபோது அந்நாட்டில் ர் + அ = ர என்றே சொல்லி கொடுக்கிறார்கள் என்றே கூறினார். அந்நாட்டில் 'ர்' எழுத்தை பயன்படுத்தாது 'ர' என்ற எழுத்தை பயன்படுத்துகின்றனர்.

'ர்' என்ற எழுத்தை நடைமுறைப்படுத்திய நூல்

தமிழும் கணிப்பொறியும் என்ற நூலை திரு. மா. ஆண்டோ பீட்டர் என்பவர் எழுதியுள்ளார். இப்புத்தகத்தில் முன் அட்டைப்பக்கத்தில் அவரின் பெயர் 'ஆண்டோ பீட்டர்' என்றே உள்ளது. பின் அட்டை பக்கத்தில்

உடையவர்

அறிமுகப்படுத்தியவர்

உறுப்பினர்

என்று அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இப்புத்தகம் 2002ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், 'ர்' என்றே எழுத்தே மாணவனின் பாட நூல்களில் உள்ளது. இவ்வெழுத்திற்கான போதிய விழிப்புணர்வு இல்லாததால் 'ர்' என்ற எழுத்தை 'ர்' என்றே வழக்கமாக கொண்டுள்ளோம்.

'ர்' வரி வடிவத்தை நடைமுறைப்படுத்தலுக்கான ஆலோசனை

'ர்' என்ற வரி வடிவம் நீடிப்பின் மாணவர்கள் குழப்பத்துடனே கற்பர். இந்நிலையினை போக்க வேண்டுமானால் ஆசிரியர்கள் நாம் அனைவரும் 'ர்' என்ற எழுத்தை தொடக்கத்திலிருந்தே 'ர்' என்று சொல்லி கொடுத்து படிக்க வைக்க வேண்டும். இவ்வாறு படிக்கும்போது சரியான வரிவடிவத்தை மாணவர்கள் அறிந்து குழப்பம் இன்றி படிப்பர்.

முடிவுரை

தமிழ்மொழி தோன்றிய காலத்திலிருந்து எத்தனையோ வரிவடிவம் மாற்றங்கள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. மாற்றம் என்பது இயல்பானது. எனவே சரியான வரிவடிவ மாற்றம் அவசியமாகிறது. அந்த வகையிர் 'ர்' எழுத்தை 'ர்' என்று நடைமுறைப்படுத்தினால் ஒரு ஒழுங்கு முறையில் வரிவடிவம் அமையும் என்பது உறுதி இனிவரும் காலங்களில் ஆசிரியர்கள் நாம் சரியான வரி வடிவத்தை கற்பித்தும் மாணவர்கள் சரியான வரி வடிவத்தை கற்றும் நம் தாய்மொழியை வளர்ப்போம்.

'ர்', 'ரி' என்ற வரிவடிவமே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

வ.எண்	பழைய வடிவம்	சீர்திருத்த வடிவம்	சான்று
1.	ஊ	ணா	அண்ஊ - அண்ணா
2.	னை	னை	அனை - அனை
3.	னெ	னொ	மண்னெடு - மண்ணொடு
4.	னே	னோ	கண்ணேடு - கண்ணோடு
5.	லை	லை	தலை - தலை
6.	ளை	ளை	களை - களை
7.	றா	றா	சிறா - சிறா
8.	றெ	றொ	மற்றெரு - மற்றொரு
9.	றே	றோ	காற்றேடு - காற்றோடு
10.	னா	னா	மன்னா - மன்னா
11.	னை	னை	வினை - வினை
12.	னெ	னொ	என்னெடு - என்னொடு
13.	னே	னோ	என்னேடு - என்னோடு

தமிழ்
(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

அன்னை என்று அழைப்பதும் இவளே
ஆயிரம் ஆண்டு கடந்தவள் இவளே
இலக்கணம் தன்னுள் கொண்டதும் இவளே
ஈட்டிபோல் கூர்மை உடையவள் இவளே
உலக மொழிக்கு தாய்மொழி இவளே
ஊரார் போற்றும் பெருமை இவளே
எண்ணம் எல்லாம் நிறைந்தவள் இவளே
ஏணிபோல் ஏற்றம் தருபவள் இவளே
ஐயம் தீர்க்கும் ஆசான் இவளே
ஒழுக்க நெறிகள் தந்ததும் இவளே
ஒரெழுத்து தொருமொழி உடையவள் இவளே
ஒளைவைக் குபுகழ் தந்ததும் இவளே

சு.ஜெயநந்தினி
இளம் இலக்கியம் மூன்றாமாண்டு
(2023 – 24)

உயிரே
(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

அன்பின் ஆணிவேர் நீயே தாயே
ஆசை பட்டவை அளிப்பாய் நீயே
இன்பம் தந்திடும் இசையே நீயே
ஈக்கும் இடுவாய் உணவு நீயே
உன்னின் உள்ளம் குழந்தை தானே
ஊக்கம் ஊட்டும் வார்த்தை நீயே
எல்லாம் இருந்தும் எல்லை நீயே
ஏணி போல எனக்கு நீயே
ஐயம் யாவும் அழிப்பாய் நீயே
ஒன்று கூடி வாழ்ந்திட நீயே
ஓடமாய் எனக்கு ஆனாய் நீயே
ஒளடதம் என்றும் எனக்கு நீயே
அஃகு உன்னால் வந்தது தாயே !

தி.ர. ஜெயலட்சுமி
இளங்கலை இலக்கியம் மூன்றாமாண்டு

பயம்

முனைவர் மு.செந்தில்குமார்

உதவிப்பேராசிரியர்

29.03.1988 மாலை 5 மணி கம்பம் குமுளி பிரதான சாலையின் கீழ்புறம் கம்பீரமாக இருக்கிறது கிரசன்ட் தியேட்டர். தியேட்டரின் வலது புறம் நாடார் டீ கடையில் வானொலியிலிருந்து அறிவிப்பு வந்தது. அடுத்த 24 மணி நேரத்தில் தமிழகமெங்கும் மிதமான சில இடங்களில் பலத்த மழை பெய்யக்கூடும். கடையை ஒட்டி முருகன் மொத்த விலை பலசரக்குக்கடை இருந்தது. கம்பத்தைச் சுற்றியிருக்கிற சிறிய கிராமங்களிலிருந்து பலசரக்குக் கடைக்காரர்கள் மொத்த விலைக்கு தவணை முறையில் வாங்கி விற்பனை செய்வது வழக்கம். முருகன் பலசரக்கு கடையில் இல்லாத பொருட்களே இல்லை. அன்றைக்கு கூட்டம் அதிகமாயிருந்தது.

"அண்ணே மழை வாராப்புல இருக்குண்ணே கொஞ்சம் சீக்கிரமா சரக்க போடச் சொல்லுங்கண்ணே" வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே சொன்னான் பெரியசாமி.

"கொஞ்சம் பொறு தம்பி! முன்னாடி லிஸ்ட் குடுத்தவங்களுக்கு சரக்கு குடுக்கணும்ல" கையில் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டும். எண்ணிக்கொண்டும் பேசினார் முருகன்.

திடீரென்று இருள் சூழ்ந்தது. இடி இடித்தது. பளிர் ... பளிர் என்று மின்னலடித்தது. சட.... சடவென மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது.

"அப்பாடா... இப்பதாப்பா ரொம்ப நா... கழிச்சு மழ பெய்யுது. இனியாச்சும் மாடு... கன்னுக்கு ரெண்டு புல்லு மொளைக்கட்டும்" கடையில் இருவர் பேசிக்கொண்டனர்.

பெரியசாமிக்கு மழை பிடிக்கவில்லை. கடைக்குள்ளிருந்த கடிகாரத்தைப் பார்த்தான். மணி 6.30 ஐக் காட்டியது.

"தம்பி சரக்கு போட்டாச்சு" சப்தம் கேட்டபோது மழை நின்றிருந்தது. கடையில் சரக்கு வாங்கியவர்கள் புறப்படத் துவங்கினர்.

"என்னாப்பா பெரியசாமி ஊருக்குப் போயிருவியா?... டார்ச் கொண்டு போறீயா?" கடைக்காரர் கேட்டார்.

"கடையில் சுத்தமா சரக்கு இல்லேண்ணே... என்னால டார்ச்சு புடிச்சிகிட்டு சைக்கிள் ஓட்ட முடியாது வீட்டுல எதிர்பாத்துட்டு இருப்பாங்க... மெதுவா கிளம்பறேண்ணே. ஒரு பெரிய

பிளாஸ்டிக் கோணிப்பை மட்டும் தாங்கண்ணே சரக்கு மழையில் நனையாம பொத்திக்கிரேன்” என்றான்.

“ஏப்பா முத்து ஒரு கோணிப்பை குடுத்துவிடுப்பா” சொல்லிவிட்டு சரக்கு லிஸ்டை சரிபார்க்கத் துவங்கினார் முருகன்.

கம்பம் குமுளி மெயின் ரோட்டிலிருந்து தெற்கு நோக்கி சிறிது தொலைவு சென்றவுடன் இடது புறமாக ஒரு பாதை திரும்பியது. ஆங்கூர்பாளையம் செல்லும் பாதை அது. பாதைக்குள் நுழைந்தான் பெரியசாமி. அமாவாசை இருட்டு அப்பியிருந்தது. மழை பெய்து ஓய்ந்திருந்ததால் பாதையில் தண்ணீர் தேங்கிக் கிடந்தது. தூரத்தில் எதுவும் தெரியவில்லை. அனுமானத்தில் சைக்கிளை மிதித்துக் கொண்டிருந்தான். ஓரிடத்தில் சைக்கிள் நகர மறுத்தது புரிந்துபோனது. ஏற்கனவே செம்மண் பாதை. முழுவதும் சகதியாயிருந்தது. சைக்கிள் சீட்டிலிருந்து இறங்கினான். எந்த இடத்தில் இருக்கிறான் என்பது தெரியவில்லை. காற்று விர... விரென்று அடித்தது.

மாட்டுவண்டிப் பாதையின் இரு பக்கமும் கருவேல முள் மரங்கள் சலசலத்து அசைந்தன. தண்ணீர் சட்... சட்டென்று விழுந்தது. தவளை பூச்சிகளின் சப்தம் தவிர வேறெதுவும் கேட்கவில்லை. பெரியசாமிக்கு உடம்பெல்லாம் வியர்த்தது. மனசுக்குள் பதட்டமும் இருளும் வேகமாய் பரவியது. மொத்தம் 7 கி.மீ போக வேண்டும். ஒரு கிலோமீட்டரைக் கூட கடந்து வந்ததாகத் தெரியவில்லை மனதில் கருப்பசாமியை நினைத்துக் கொண்டு காலைத் தூக்கினான். முடியவில்லை. சகதிக்குள் செருப்புக்கால் சிக்கியிருந்தது. சிரமப்பட்டு செருப்பை எடுத்து கேன்டில் பாரில் தொங்கவிட்டபின் அழுத்தி சைக்கிளைத் தள்ளினான்.

தூரத்தில் வெளிச்சம் தெரிவதும் மறைவதுமாய் இருந்தது. உற்றுப்பார்த்தான் புலப்படவில்லை. ஒரு வேளை மின்மினிப் பூச்சியாக இருக்குமோ தானே பேசிக்கொண்டான். இதயம் வேகமாய் துடித்தது. சென்ற மாதம் முனியாண்டியின் அக்கா தூக்கிட்டு இறந்தது நினைவிற்கு வந்தது. இரண்டு நாளுக்கு முன்பு கருப்பாயி பாட்டி இறந்திருந்தாள். வண்டிப்பாதையின் இரண்டு பக்கங்களில் குழி தோண்டி இறந்தவர்களைப் புதைப்பார்கள். பெரியசாமியின் பெயரைச் சொல்லி கருப்பாயி பாட்டி கூப்பிடுவது போலிருந்தது. தங்களுக்குப் பிடித்தவர்களை இறந்தவர்கள் சீக்கிரம் கூப்பிட்டுக்கொண்டு போய்விடுவார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறான். கருப்பாயி பாட்டி நம்மை கூப்பிடுகிறதோ ... பெரியசாமி மனதுக்குள் பலவாறு நினைத்தான். தலை சுற்றுவது போலிருந்தது.

“கருப்பா... ஊருல என்னிய சேத்துட்டா வெள்ளிக்கிழம எண்ணெய் தீபம் போடுறேன்” மனசுக்குள் வேண்டினான்.

இடது பக்கமிருந்து பல்லியின் சப்தம் கேட்டது. கொஞ்சம் தைரியம் பிறந்தது. ஒரே பாதை நேராகச் சென்றால் ஊரில்தான் முடியும் சைக்கிளைத் தள்ள ஆரம்பித்தான். ½ மணி நேரம் கடந்திருக்கும். தொலைவில் சிறிய வெளிச்சம் மறையவேயில்லை. கூர்ந்து பார்த்தான். வெளிச்சம் அப்படியேயிருந்தது. இன்னும் கூர்ந்து பார்த்தான் பக்கத்தில் லேசாக வெள்ளை நிறம் தெரிந்தது.

"கருப்பா... காப்பாத்து" சைக்கிளை விட்டு பொத்தென்று கீழே விழுந்தான். அவனையறியாமல் மலம் கழிந்தது. சிறுநீர் வெளியேறியது.

காலையில் பெரியசாமியின் வீட்டில் கருப்பு கோயில் பூசாரி வாயில் முணுமுணுத்துக் கொண்டு கையிலிருந்த துண்டை வைத்து வீசிவிட்டார். "நெற செம்பு தண்ணி கொண்டாம்மா" செம்புத் தண்ணீரை வாங்கி பெரியசாமியின் முகத்தில் சப்... சப் பென்று பூசாரி தெளித்துவிட்டார். ஒவ்வொரு முறையும் பெரியசாமி குலுங்கினான். கையில் கருப்புக்கயிறைக் கட்டிவிட்டார். "புள்ள நல்லா பயந்துருக்கா...ன் ராத்திரி கருப்பனுக்கு எண்ணெய் தீபம் போட்டுருங்க. கருப்பன் பாத்துக்குவா... ன்" சொல்லிவிட்டு வெற்றிலைபாக்கு 51 ரூ காணிக்கையை எடுத்துக்கொண்டு வெளியேறினார் பூசாரி.

இரவு 7 மணி பெரியசாமியை கைத்தாங்கலாக அழைத்துக்கொண்டு வந்தாள் பெரியசாமியின் அம்மா பேச்சி. பெரியசாமி தூரத்தில் பார்த்தான் சிறு வெளிச்சம்... பக்கத்தில் வெள்ளை நிறம் தென்பட்டது.

"அம்மா" என்று கையை நீட்டினான்.

"என்னாடா... தம்பி அடுத்த வாரம் கருப்பசாமி கும்புடு வருதுல்ல... அதுக்குத்தான் வெள்ள அடிச்ச வெளக்கு போட்டுறுக்காக" பேச்சி சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே பெரியசாமிக்கு சிரிப்பு வந்தது.

சாகித்ய அகாடமியின் விருது பெற்ற இரு எழுத்தாளர்களுக்கும் பாராட்டுகள்

மீனாட்சியம்மன் திருக்கல்யாண வரலாறு

முனைவர் மா.செல்வத்தரசி
உதவிப்பேராசிரியர்

திருமணம் என்பது மனித சமுதாயத்தின் நலன் கருதி படைத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஒழுக்க நெறியாகும். வாழ்க்கையில் அனைத்துச் செல்வங்களையும் மக்கள் பெறுதல் வேண்டும் என்பதற்காக இறைவனுக்கும் இறைவிக்கும் திருமணம் நடைபெறுகிறது.

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த
ஆலவா யாவதும் இதுவே

மீனாட்சியின் பிறப்பு

மண்ணுலகின் முதல் பெண்ணரசியான அன்னை மீனாட்சி மன்னன் மலையத்துவச பாண்டியன் குழந்தை இன்மையால் குழந்தை பெற வேண்டி யாகம் செய்தார் அப்போது யாகத்தையிலிருந்து மூன்று தனங்கள் உடைய பெண் குழந்தை ஒன்று தோன்றியது இக்குழந்தைக்கு கணவன் வரும்பொழுது ஒருத்தனம் மறையும் என்ற அசிரி கேட்டது அப்பெண் குழந்தைக்கு தடாதகை என்று பெயரிட்டனர் மன்னன் மகள் ஆதலால் போர் பயிற்சி மற்றும் பல கலைகளும் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. மீனாட்சி வீரமிக்கப் பெண்ணாகத் தோன்றுகிறாள்.

மீனாட்சிக்கு முடிசூட்டல்

மலையத்துவசன் மறைவுக்குப் பின் வண்ண விழி அழகி வாசக் குலழகிக்கு முடிசூட்டப்பட்டு அரியாசனத்தில் அமர்த்தப்படுகிறாள். சித்திரை திருவிழா நன்னாளில் இந்நிகழ்ச்சியைக் காணும் மதுரை பெண்கள் ஒவ்வொருவரும் தாமே அரசி ஆனது போல் மனமகிழ்வடைகின்றனர். ஒவ்வொரு பெண்ணும் அரசி போல் மகிழ்வதால் ஒவ்வொரு ஆணும் அரசர் என்ற அங்கீகாரம் கிடைத்தது போல மகிழ்கின்றனர்.

செங்கோல் பட்டத்தினை கையில் எடுத்த அன்னை தடதகைப் பிரட்டியார் ஆணுக்கு நிகரான வெற்றி வேட்கை உடையவளாகிறாள். எனவே, எட்டு திக்குகளையும் வீழ்த்துகிறாள். மீண்டும் இமயம் நோக்கிச் சென்று சிவ கணங்களை உயர்த்துகிறாள் இதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த நந்தி எம்பெருமான் சிவபெருமானிடம் சென்று நடந்ததைக் கூறி அடுத்ததாக உங்களை நோக்கி வருகிறார் என்றார். சிவபெருமானும் தடாதகைப் பிராட்டியான

அன்னை மீனாட்சியைக் காண வருகிறார். முதன்முதலாக சிவபெருமானை காணுகிறார். அப்போது அவளது மூன்று தனங்களில் ஒன்று மறைகிறது எனவே இவரே தனது மணாளன் என்று பேராயுதங்களை வீசிவிட்டு வெட்கத்தால் நாணம் கொள்கிறாள் சிவபெருமானும் பூலோகம் வரும்போது ஒரு நன்னாளில் உன்னை மனம் செய்து கொள்வேன் என்று உறுதியளிக்கிறார். இப்போது அவற்றை எண்ணி மகிழ்கிறாள் அவள் ஆவலோடு எதிர்பார்த்த சிவபெருமானும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் சூழ புலித்தோல் ஆடையினின்று மாறுபட்டு சுந்தரேசுவரராக மதுரை மாப்பிள்ளையாக வந்தார்.

திருமணத்திற்குத் தயாராதல்

இறைவன் இறைவி இருவரும் திருமணத்திற்கு தயாராகிவிட்டனர். அன்னை மீனாட்சியின் கண்களுக்கு மை தீட்டுவதற்கு மையிட்டான் பட்டியிலிருந்து மையும், திருமாங்கல்ய நாண் - திருமங்கலத்தில் இருந்து வருவது வழக்கம். முருகப்பெருமான் அவருடைய குடும்பத்துடன் வருகிறார். மணப்பெண் மீனாட்சி மரகதத்தால் ஆனவள் ஆனாலும் இப்பொழுது தங்கம் வைரம் நவரத்தினங்கள் பூணப்பட்டு, பட்டாடை உடுத்தி மணக்கோலம் பூண்டாள். மணப்பெண் மீனாட்சியின் அழகிற்கு ஈடு இணை என்பது எதுவும் இல்லை. அவளது திருமணக் கோலம் காண கோடி கண்கள் வேண்டும்.

திருமணமும் நம்பிக்கையும்

முகூர்த்த நேரத்தில் வேத மந்திரங்களின் ஒலியும், பக்த கோடிகளின் வாழ்த்தொலியும் விண்ணைத் தொட பவளக்கனிவாய் பெருமாள் தாரை வார்த்துக் கொடுக்க திருமாங்கல்ய நாண் அம்மையாருக்கு பூணப்பட்டு திருக்கல்யாணம் நடைபெறுகிறது. திருக்கல்யாணம் மீனாட்சிக்கு மட்டுமல்லாது மதுரை பெண்களுக்கும் தான். ஒவ்வொரு பெண்களும் தங்களது தாலியைப் புதுப்பித்து பூவும் குங்குமமும் இட்டு கண்களில் ஒற்றி அன்னை மீனாட்சி போல் தாமும் தீர்க்க சுமங்கலியாக வாழ வேண்டும் என்று வணங்கி அணிந்து கொள்கின்றனர். கல்யாண நேரத்தில் நாம் வேண்டிய அனைத்து விண்ணப்பங்களும் பூர்த்தியாகும் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை.

திருமண விருந்து

திருமண விருந்தாக பக்த சபையின் சார்பில் மதுரை சேதுபதி பள்ளியில் விருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. திருமண நாளிற்கு முந்தைய தினம் மதியமே பெண்கள் விரும்பி வந்து காய்கள் அரிந்து கொடுப்பதும் சமைப்பதும் ஆண்களும் பெண்களுமாக தமது உடல் உழைப்பினை காணிக்கையாக்குகின்றனர். ஒரு மனதான இறை நினைவோடு ஆக்கப்பட்ட உணவின் சுவையோ தனியானது. உணவினை உண்டு பிரசாத பைகளோடு மனநிறைவு அடைகின்றனர்.

மதுரையில் வைகை

மனித வாழ்வின் அடையாளங்களில் ஒன்றாக புராணக் கதைகளும் இடம்பெறுகின்றன. திருமண விருந்துக்காக சமைத்த உணவானது மழை போல் குவிந்து கிடக்கிறது. இதனைக் கண்ட மீனாட்சி மணாளனான சிவபெருமானிடம் சென்று உரைக்க, சிவபெருமானோ இரண்டு குண்டோதரர்களை வரவழைக்கிறார். இருவரும் உணவுகள் அனைத்தையும் இரண்டே நிமிடத்தில்

உண்டு தீர்த்தனர். இவ்வாறு உண்டதனால் தாகம் அதிகமாகிறது. உங்களுக்கு குடிப்பதற்காக பெரிய பெரிய உண்டாக்களில் தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்கு சிறிய குவளை நீராகத் தெரிந்தது. தாகம் தீராது தவித்தனர். சிவபெருமான் இவர்களது தாகத்தை தீர்க்க கையை வைத்து வேண்ட நதி ஒன்று உருவாகியது. சிவபெருமான் தனது கையை வைத்து உருவாக்கியதால் இந்த நதி வைகை என்று பெயர் பெற்றது. இந்த நதி நீரை உண்டு தாகம் தீர்த்தனர்.

இறைவன் இறைவி உலா

இறைவனோ அரசனோ மக்களைக் காண வீதியில் வருவது உலாவாகும். அதுபோல் திருமண காட்சியைக் காணாத மக்களுக்கு இறைவன் இறைவி இருவரும் மாலையில் உலா வருவதுண்டு. இறைவன் சிவபெருமானும் இறைவி மீனாட்சியும் மாலையில் கல்யாண மண்டபத்தில் இருந் எழுந்தருளி மாசி வீதிகளில் உலா வருகின்றனர். இத்தனை நாள் நாம் திருக்கோவிலுக்கு சென்று இறைவனை தரிசிக்கின்றோம். இன்று பல சூழல்களால் தன்னைக் காணவர இயலாத மக்களுக்காக இறைவன் இறைவி தாமே எழுந்தருளி மக்களைக் காண வருகின்றனர். சிவபெருமான் யானை வாகனத்திலும் அம்மாள் பூ பல்லாக்கிலும்மாக மாலை நேரம் மல்லிகைப்பூ நகரமெங்கும் மண மணக்க குதுகலத்துடன் வீதிகளில் உலா வருகின்றனர். சுவாமிகளுக்கு இணையாக பட்டி தொட்டி என்று கோடான கோடி மக்களும் இறைவனை வணங்கிச் செல்கின்றனர்.

பொருளாதார சுழற்சி

பொருளாதார வளர்ச்சி ஒருவருடைய உழைப்பால் வருவது பணம் அது ஒருவரிடமே நிலையாக இருப்பதில்லை. சித்திரைத் திருவிழா ஒரு வகையான பொருளாதார சுழற்சியினை உடையது. மதுரை மக்கள் ஆண்டு முழுவதும் தேடிய பணத்தில் நகைகளும், புதிய ஆடைகளும், புதிய பொருட்களும் புதிதாக வாங்கி மனமும் மனையும் மகிழ்வடையச் செய்கின்றனர். இந்நாட்களில் எந்தப் பொருள் என்ன விலையானாலும் வாங்கி மகிழ்வு கொள்கின்றனர். சிறிய வியாபாரம் செய்யும் மக்கள் அன்றைய நாட்களில் நாமே பெரும் செல்வந்தர்கள் என்று எண்ணி மனதில் பெரிமிதம் கொள்ளும் அளவிற்கு பொருளாதார சுழற்சி என்பது நடைபெறுகிறது. சித்திரை நன்னாளில் மதுரை வீதியெங்கும் விழாக்கோலம் பூணப்பட்டு வேதலோகமே பூமிக்கு வந்தது போல் காட்சி தரும். முதல் பெரியவர் வரை அனைவரும் தம்மை ஒப்பனை செய்து கொள்கின்றனர். பல்வேறு கலை நிகழ்ச்சிகளால் மதுரை விழா நகரமாகவே விளங்குகிறது. வைணவ சமயத்தைச் சார்ந்த திருமாலின் தங்கைக்கு திருக்கல்யாணம் சிறப்புடைத்தாகும். சித்திரைத் திருவிழாவானது சைவம் வைணவம் என்ற பேதமையை அகற்றி அனைத்து மதமும் ஒன்றே! என்று உலகோருக்கும் உணர்த்துவதற்கே நடைபெறுவதாகும்.

கி. ராஜநாராயணன் படைப்புகளில் மொழி நடை

ராஜலட்சுமி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

கி. ராஜநாராயணன் சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்ற தமிழ் எழுத்தாளர். கி.ரா என்று சுருக்கமாக அழைக்கப்படும் கி.ராஜநாராயணன் (16 செப்டம்பர் 1922-17 மே 2021) கரிசல் இலக்கியத்தின் தந்தை என்று கருதப்படுபவர். கோவில்பட்டியின் அருகில் உள்ள இடைசெவல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். கி.ரா என்கிற கி.ராஜநாராயணனின் முழுப்பெயர். ராயங்குல ஸ்ரீ கிருஷ்ண ராஜ நாராயணப் பெருமாள் ராமானுஜ நாயக்கர். கோபல்ல கிராமம். கோபல்லபுரத்து மக்கள், மாயமான், நாட்டுப்புற கதை களஞ்சியம் ஆகியவை இரது பிரபலமான படைப்புகளில் சில இவர் 1991 இல் சாகித்திய அகாதமி விருதைப் பெற்றவர், டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா இவரை “தமிழ் வாய்மொழி பாரம்பரியத்தின் காவலர்” என்று அழைத்தது. கி.ராஜநாராயணன் இயல்பில் ஒரு விவசாயி. ஒரு தேர்ந்த கதை சொல்லி. “நான் மழைக்குத்தான் பள்ளிக்கூடம் ஒதுங்கியவன். பள்ளிக் கூடத்தைப் பார்க்காமல் மழையைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்து விட்டேன்” என்று தன்னைப் பற்றிக் கூறிக் கொள்ளும் கி.ரா. நல்ல இசை ஞானம் கொண்டவர். கவியரசு நா.காமராசன் அவர்கள் நடத்திய இலக்கிய பத்திரிகையான “சோதனை”யின் ஆலோசகர் ஆக இருந்துள்ளார். பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழகத்தின் நாட்டுப்புறவியல் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் ஆய்வு மையத்தில் நாட்டுப்புறக் கதைகளின் இயக்குநர் பதவியை வகித்தார். 1998 மற்றும் 2002 க்கு இடையில் இவர் சாகித்திய அகாதமியின் பொதுக் குழுவிலும் ஆலோசனைக் குழுவிலும் பணியாற்றினார். இவரது மொழி நடையினை ஆராயும் நோக்கில் இந்தக் கட்டுரை அமைகின்றது.

நடை

இலக்கியத்திற்குப் பலம் கொடுத்து சொற்களுக்கு உயிரும் ஊட்டமும் கொடுப்பதற்கு முக்கியமான அம்சமாக விளங்குவது இனிய எளிய நடைதான். “நடை என்பது ஓர் ஆசிரியரின் தனித் தன்மையை வெளிப்படுத்தவல்லது என்பார். ஒரு படைப்பின் தன்மையை அளவிடும் பல்வேறு உத்திகளுள் நடையை ஆய்வதும் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது” (நீதிவாணன் நடையியல் ப. 1) நாவல் சிறுகதை போன்றவற்றுள் பாத்திரங்கள் தமக்குள்ளே உரையாடும் போது ஒரு நடையும், ஆசிரியர் கூற்றாக வரும் போது மற்றொரு நடையும் கையாளப்படுகிறது. இதனைக் கதை கூறும் எழுத்து நடை, கதை மாந்தர் உரையாடும் பேச்சு நடை என்கிறது படைப்பிலக்கியம்.

“இலக்கியத்தைச் சுவைப்பதற்கு அடிப்படையான தேவைகளாக நிலை, பின்னணி, வடிவம், கருத்து ஆகிய நான்கும் கருதப்படுகின்றன” (நீதி வாணன் நடையியல் ப. 10). நிலை, பின்னணி இவை இரண்டும் படைப்பிற்கு வெளியே இருந்து புறப்பட்டவை. வடிவம், கருத்து ஆகியவை படைப்பிற்கு உள்ளிருந்து புறப்பட்டவை. “கருத்து வடிவம் ஆகிய இரண்டும்

நடையியலில் இன்றியமையாத இடத்தினைப் பெறுவதால் இவ்விரண்டிற்குமிடையே அமையும் உறவு முறைகளை அறிந்து கொள்வதற்கு நிலையும் பின்னணியும் இன்றியமையாத தேவைகளாகின்றன" (நீதிவாணன் நடையியல் ப. 14) என்ற கருத்துக்கள் கி.ராஜநாராயணன், ஆகியோர் கதைகளிலும் காண முடிகிறது.

பேச்சு மொழியில் கதை சொல்லும் போது கி.ராஜநாராயணன் இசையோட்டத்தை எழுத்தில் தருவதற்குச் சில உத்திகளைக் கையாளுகின்றார். சொற்களுக்கிடையே இடைவெளி விட்டு எழுதுவது தான் எழுத்து மொழியின் மரபாகும். ஆனால் சொற்களை அசைகளாகப் பிரித்து அசைகளுக்கு இடையே இடைவெளிகளை விட்டு இசையோட்டத்தை உணர்த்த முயற்சி செய்கிறார். கி.ராஜநாராயணன். அதாவது ஒரே சொல்லை இரண்டாகப் பிரித்தும், சொல்லுக்கு இடையில் புள்ளிகளிடும், சொல்லில் வரும் ஒரு மெய்யொலியையோ, உயிரொலியையோ (அளபெடையாக) கூட்டியும் இசையோட்டத்தை உணரச்செய்கிறார். நல்ல என்ற சொல்லை ந...ல்ல என்றும், சிறிய என்பதனை சிறிய்ய என்றும் தனி என்பதனைத் தனீ என்றும் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டு மீக்கூறுகளை கி.ராஜநாராயணன் வெளிப்படுத்துகிறார். எடுத்துக் காட்டுக்கள் (கோபல்லபுரத்து மக்கள்) உள்ளன. சில

நல்... ல நல்...ல நிலாவும் லேசான குளிரும் இருக்கணும் (ப.8)

கொஞ்....சம் இன்னும் கொஞ்...சம் (ப.9)

தூர...த்துலெ தூ...ரத்துலெ எங்கோ இவரு மாடு ஞா.... என்று (ப. 106)

புதிய சந்திவிதி

மரபிலக்கணங்களில் சொல்லப்படாத சந்திவிதி யொன்றை கி.ரா. தம் படைப்புகளில் பயன்படுத்துகிறார். நிலைமொழி ஈற்றில் இரண்டாம் வேற்றுமையோ, நான்காம் வேற்றுமையோ இருக்க வருமொழி முதலில் க, ச, த, ப. இடம் பெற்றால் இரண்டுக்கும் நடுவில் க, ச, த, ப மெய்யெழுத்து மிகும் என்பது சந்தி விதியாகும். லுகரத்தை ஈறாகவுடைய நிலை மொழிக்குப் பின்னர் க, ச, த, ப ஒற்று மிகுவதில்லை. லகர வீற்று நிலைமொழியை அடுத்து வல்லொற்று மிகும் சந்தி விதியைக் கி.ரா தம் படைப்பு முழுவதும் பெரும்பாலும் பயன்படுத்துகிறார். சில எடுத்துக்காட்டுக்கள் (கோபல்லபுரத்து மக்கள்)

"ஆடைகளில் படிந்து (ப. 21)

கோயில்க் காளையை (ப. 43)

மீசைக்குள்த் தெரியாத (ப. 55)

இந்த சந்திவிதி படைப்பாசிரியருக்கு எங்கிருந்து வந்தது என்பது புரியவில்லை. மலையாள மொழியின் தாக்கமாக இருக்கலாம். அல்லது பழைய ஓலைச் சுவடிகளில் பின்பற்றப்பட்ட சந்தி விதிகளாகவும் இருக்கலாம். இதனையே ஒரு நடையியல் உத்தியாக இருக்கட்டுமே என்றும் நினைத்திருக்கலாம்.

புதிய சொற்சேர்க்கைகள்

ஒரு சொல்லுக்கு இயல்பான அல்லது மரபு வழிப் பட்ட சொற் சேர்க்கைகள் உண்டு. இதனை ஆங்கிலத்தில் collocations என்று கூறுவர். இலக்கியம் சம்பந்தமான விவாதம் என்றோ

உரையாடல் என்றோ கூறலாம். எடுத்துக்காட்டாக இலக்கிய அரட்டை என்று கூறுவதில்லை. இந்த சொற்சேர்க்கை விதிகளை மீறுவதாகும். படைப்பாளிகள் இத்தகைய சொற்சேர்க்கை விதிகளை மாற்றிப் புதிய புதிய சொற்சேர்க்கைகளை உருவாக்கிச் சொற்களைப் புதிய பொருளில் பயன்படுத்துவர். இந்த உத்தியை கி.ரா. தம் படைப்புகளில் பெரிதும் கையாண்டுள்ளார். கள்ளம் என்ற சொல் கள்ளச் சந்தை, கள்ளச் சாராயம், கள்ளக் கடத்தல், கள்ள நோட்டு போன்ற சொற்களோடு இணைந்து சட்ட விரோதமான என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கி.ரா. கள்ளப்பசி வரும் என்பது அவர் கையாண்டுள்ள வாக்கியம். இன்னொரு எடுத்துக்காட்டைக் காண்போம். கடலின் தலைமாட்டில் போய் அமர்ந்தோம் (வேதம் 47) மேற்கண்ட வாக்கியத்தில் தலைமாடு என்ற சொல் சற்று புதிய வகிலை; பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தலைமாடு என்ற சொல்லின் பொருள் படுத்த நிலையில் இருக்கும் ஒருவரின் தலையிருக்கும் பகுதி என்பதாகும்.

பெரும்பாலும் உயர்திணைப் பெயர்களோடு இச்சொல் வரும். கடலுக்கு ஏது தலையோ காலோ? கடற்கரையைத் தான் கடலின் தலைமாடு என்று கி.ரா. கூறுகிறார். அதாவது அச்சொல்லைப் புதிய பொருளில் கையாண்டுள்ளார். ராச்சாப்பாடுவரை பேச்சுக் கச்சேரித்தான் (வேதம் 46) என்றொரு வாக்கியம். பொதுவாகக் கச்சேரி என்ற சொல் பாட்டுக் கச்சேரி, நாட்டியக் கச்சேரி போன்ற சொற்களோடு தான் வரும். பேசிப் பேசிப் பொழுதைப் போக்குவதைத்தான் கி.ரா. பேச்சுக்கச்சேரி என்ற தொடரால் குறிக்கிறார்.

கடைசியாக இன்னொரு உதாரணம். புதுவை மக்களின் சிநேக மனப்பான்மையைக் குறித்து விவரிக்கும் போது பழகப் பழக அவர்களிடம் அன்பு மினுங்கும் (வேதம் ப. 53) என்றொரு தொடரைப் படைத்துள்ளார். தங்கம், இரும்பு போன்ற உலோகங்களே மினுங்கும் சக்தி படைத்தவை. காதில் கம்மல் மினுங்கிற்று, தண்ட வாளம் நிலவொளியில் மினுங்கியது போன்ற வாக்கியங்களில் இதனை அறிந்து கொள்ளலாம். அன்பு மினுங்கும் என்ற சொற்சேர்க்கை முற்றிலும் புதியது. வெளிப்படும் என்ற பொருளில் இது வந்துள்ளது. கி.ரா வந்து தமது படைப்புகளில் புதிய புதிய சொற்சேர்க்கைகளை உருவாக்கி உள்ளார். இவை படைப்புக்கு அழகியல் சேர்ப்பதற்கு மொழிக்கு வளம் சேர்க்கின்றன.

சொலவடைகள், கதைகள்

கி.ராவின் நடையில் எழுத்தில் அடிக்கடி காணப்படும் ஓர் நடையியல் கூறாகச் சொலவடைகளைக் குறிப்பிடலாம். சொலவடைகளைச் சொலவம். சொல வாந்திரம் எனப் பல சொற்களால் குறிப்பிடுகிறார். தமிழ் சொல் வடைகள் குறித்து ஒரு பொருள் பொதிந்த கட்டுரையும் எழுதியுள்ளார் (2011, 59) சொலவடைகளைத் தனியே வைத்துப் பொருள் காண்பது அரிது என்றும் அவற்றைப் பனுவலில் வைத்துப் புரிந்து கொள்வது எளிதென்றும் அக்கட்டுரையில் விளக்குவார். கிராமங்களில் ஊழியம் செய்யும் தோழர்கள் அம்மக்களிடையே புழங்கும் சொலவடைகளை உடனடியாகத் திரட்ட வேண்டும் என்று தம் விருப்பத்தினையும் கி.ரா பதிவு செய்துள்ளார்.

வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

வட்டார வழக்கில் புனைகதை படைக்கும் போது வட்டார வழக்குச் சொற்கள் ஏராளமாகப் பயின்று வரும். கதை மாந்தரின் மொழியறிவைப் பிரதிபலிப்பதாகவே வட்டார வழக்குச் சொற்கள் அமைகின்றன. படைப்பாளிக்கு வட்டார வழக்குச் சொற்களுக்கு நிகரான பொதுச் சொற்கள் தெரிந்திருந்தாலும் நிலம் சார்ந்த மக்களின் மொழியோட்டத்தில் புதைந்து வீட்ட சொற்களோடு வெளிப்படும் அம்மக்களின் மொழி வழியே தான் அவர்களை முழுமையாகத் தரிசிக்க முடிகின்றது. கதையோட்டத்தைப் பூரணமாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு வட்டார வழக்குச் சொற்கள் தடையாகக் கூட இருக்கலாம். தவிர்த்து எழுதலாமே என்று வாசகர்களை சிலர் ஆதங்கப்படலாம். இவற்றைத் இவை ஒரு பகுதியைச் சார்ந்த சொற்கள் என்று கூட குறை கூறலாம். ஆனால் இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் கி.ரா. கவலைப் படவில்லை. ஒரு பழந்தமிழ்ப் பாடலை வாசித்து விட்டு சில சொற்களுக்கும் பொருள் புரியவில்லையே என்று அதனைக் குறை கூறுகிறோமோ இல்லையோ முயற்சி செய்து அதனைக் கற்று மகிழ்ந்து போற்றுகிறோ மன்றோ? அவ்வாறுதான் வட்டார வழக்குச் சொற்களையும் கற்கவேண்டும். குகிசல் சீமையில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் நாவலுக்குப் புதுமை சேர்க்கின்றன. சில எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

போகணி : ஆளுக்கு ரண்டு போகணி மூணு போகணின்னு குடிச்சிட்டு (ப. 10)

குலுக்கை : கம்மம்புல் எடுக்க குலுக்கைக்குள் இறங்குவதில்லை (ப. 32)

எசலிப்பு : அச்சிந்தலுக்கும் கிட்டப்பனுக்கும் இடையில் இப்படி வெளியில்த்

தெரியாத எசலிப்பு இருக்கிறது (ப. 20)

கி.ரா. அவர்களே வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி ஒன்றையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். வட்டார வழக்குச் சொற்களைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள விஸ்தாரமா ஒரு அகராதி தமிழில் இல்லாதது பெரிய குறை என்றும் குறிப்பிடுகிறார். (கோபல்ல கிராமத்து மக்கள். ப. 272)

ஒலிக் குறிப்புச் சொற்கள்

ஒலிக் குறிப்புச் சொற்கள் சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கே வாசகர்களை இட்டுச் செல்லும் ஆற்றல் படைத்தவை. அவை கண்ணாலும், காதாலும், மூக்காலும், காலாலும் உணரப்படுவது போலவே படைக்கப்படும் சொற்கள். அவையும் வட்டாரத்துக்கு வட்டாரம் வேறுபடும் தன்மை வாய்ந்தவை. படைப்பிலக்கியத்தில் பளிச்சென்று பொருள் உணர்த்தக் கூடியவை. கி.ரா. தம் படைப்புகளில் ஏராளமான ஒலிக் குறிப்புச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

நெகு நெரு : அவள் உடம்பு அவன் பார்வையில் நெகு நெரு என்று பளபளத்து (ப. 28)

வட்டாரத்தில் காணப்படும் ஒலிக் குறிப்புச் சொற்களோடு ஆசிரியர் படைப்பு நோக்கி உருவாக்கிக் கொண்டே ஒலிக் குறிப்புச் சொற்கள் ஒரு முறை தோன்றி மறைவனவாக இருக்கலாம்.

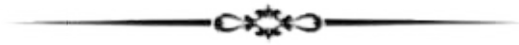
முடிவுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கி.ரா.வின் மொழிநடை தனித்துவமானது. எளிய நடை உடையதாய் பேச்சு வழக்குக்கும் எழுத்து வழக்குக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியைக் குறைக்கக் கூடியதாய் அமைந்துள்ளது. இது அவரது நுண்ணறிவை, நுண்ணுணர்வை

வெளிக்காட்டுகின்றது. பல்வேறு வட்டார வழக்குச் சொற்களை சூழலுக்கேற்பவே அமைந்துள்ளார். இவை வாசிப்பாளரிடையேப் படிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவனவாக உள்ளன. பேச்சு வழக்கு சார்ந்த பதிவுகள், பிறமொழிச் சொற்களின் வருகை ஆகியவை கோபல்ல கிராமத்து மக்களை உயிர்ப்புடன் வைக்கின்றன.

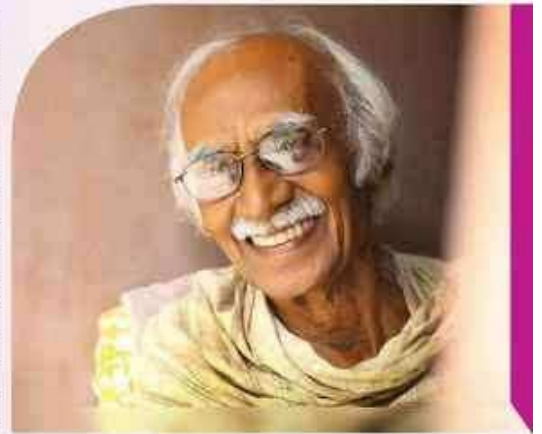
பார்வை நூல்கள்

1. ஜெயபிரகாசம், பி., சிறுகதைகள் கட்டும் கரிசல் காட்டு மக்களின் வாழ்வியல், ஜீலை 8, 2020
2. ஜெயபிரகாசம், பி., 2019 கரிசல் வெள்ளாமை ஜீலை 2020
3. ஜெயரதி பொன்மலர் 1995. ஆர்.எஸ். ஜக்கப் சிறுகதை
4. நீதிவாணன் ஜே. 1983 நெடியியல் மதுரை மாணிக்கவாசகம் பதிப்பகம்.
5. பரமசிவம் கே.. 2011 ஐக்கிய தமிழ் மரபு திருச்சி, அடைக்கலம் பதிப்பகம்.
6. பரமசிவம் கே. 2011 ஐக்கிய மொழியியல் அறிமுகம் திருச்சி அடைக்கலம் பதிப்பகம்.
7. ராஜநாராயணன் கே. ஐ. 2011 கே.ஐ. ராஜ நாராயணன் கதைகள் தஞ்சாவூர் அகரம் பதிப்பகம்.
8. சுந்தரமூர்த்தி இ., 1978 நெடியியல் ஆறுமுகம் சென்னை அன்பு நூலகம்.

கரிசல் இலக்கியத்தின் தந்தை

- கி. ரா என்று சுருக்கமாக அழைக்கப்படும் கி. ராஜநாராயணன் கரிசல் இலக்கியத்தின் தந்தை என்று போற்றப்படுகிறார்
- 1958இல் சரஸ்வதி இதழில் இவரது முதல் கதை வெளியானது
- கரிசல் வட்டாரத்து மக்களின் நம்பிக்கைகளையும், ஏமாற்றங்களையும், வாழ்க்கையையும் எழுதியவர்
- பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழகத்தின் சிறப்புப் பேராசிரியராக பணியாற்றிய பெருமைக்கு உரியவர்
- கோபல்லபுரத்து மக்கள் நாவலுக்காக 1990இல் சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்றவர்

- 2016-17 ஆம் ஆண்டுக்கான மனோன்மணியம் சுந்தரனார் விருது கி.ராவிிற்கு வழங்கப்பட்டது.

பிழையின்றி எழுதுவோம்

நினைவுகூர்தல் / நினைவு கூறுதல் எது சரி ?

நாட்டு விடுதலைக்குப்பாடுபட்டவர்களை நினைவு கூர்கிறோம். மொழிப்போர்த்தியாகிகளை நினைவுகூர்ந்து, தமிழைப் பிழையின்றி எழுதவேண்டும். சான்றோர்களை அவர்களின் இறந்த நாளன்று நினைவு கூர்வார்கள். 'நான் என் இளமைக்கால நிகழ்ச்சிகளை நினைவுகூர்கின்றேன்' என்றார், ஒரு பெரியவர். மாணவன் முன்பு படித்ததை நினைவு கூர்ந்து தேர்வு எழுதுவான் ஒருவர் செய்த உதவியை, நீண்ட காலங்கழித்தும் நினைவு கூர்வதே நன்றியறிதலாகும்.

நினைவு கூர்தல் முன்பு நடந்த ஒன்றைச் சிறிது சிறிதாக - படிப்படியாக நினைவுக்குக் கொண்டு வருதல். மறந்து மனத்துட் கிடந்ததை வெளிக்கொணர்வது இது.

கூர்தல் சிறிதளவாக இருந்த ஒன்று சிறிது சிறிதாகப் பெரிதாவது. கூர்தல் - மிகுதிப்படல். இஃது ஓர் உரிச்சொல். 'கூர்ப்பும் கழிவும் உள்ளது சிறக்கும்' (797) என்பது தொல்காப்பியம். கூர்ப்பு, கூர்தல் என்பது பரிணாமம். தார்வினின் கோட்பாடு. திரு வி.க. இதைக் 'கூர்தலறம்' (பரிணாமம் - Evolution) என மொழியாக்கம் செய்தார்.

இதை 'நினைவு கூறினார்' எனல் தவறு. பல பெரியவர்களே நினைவு கூறினார் என்பதே சரி என்பது போல் எழுதிவிடுவது பெரும்பிழை பெரியவர் செய்தால் பெரும்பிழை தானே! அவர் காந்தியடிகளின் அரிய செயல்களை நினைவு கூறினார் என்பது பிழை. அப்படி ஒரு சொல் இல்லை. இன்று நினைவு கூறுகிறேன்' என்று ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் தவறாக எழுதிவிடுகிறார்கள். 'படர் கூர் மாலை' (துன்பம் சிறிது சிறிதாகக் கூடும் மாலைப் பொழுது); 'துயர் கூர்வாடை' (துயரம் சிறிது சிறிதாகக் கூடும் வாடைக்காலம்) என்பன சங்க இலக்கியம். இவற்றை நினைவுகூர்ந்து, நாமும் நல்ல தமிழில் எழுதுவோம். ஒன்றை நினைவுக்குக் கொண்டு வருவது, 'நினைவு கூர்தல்'; பிழையற்ற அதை நினைவு கூர்தலைக் கைவிடலாமா? ஆங்கிலத்தை ஒரு மொழிப் பாடமாக மட்டும் கற்போம். தமிழே நம் தாயென்பதை என்றென்றும் நினைவு கூர்வோம். தாய்த் தமிழின் பழஞ்சிறப்பை நினைவு கூர்வோரே தமிழராவார்.

நன்றி : தமிழில் அடிக்கடி நேரும் பிழைகள் – பேராசிரியர் தமிழறிஞர் தமிழண்ணல்

சித்தர் பாடல்கள் புலப்படுத்தும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்

முனைவர் ஜெ.கோகிலா
உதவிப்பேராசிரியர்

சித்தர்கள் பொது வாழ்க்கை நெறிக்கு உடன் படாதவர்களாகத் தங்களுக்கென்று தனி வாழ்வியல் வழி முறைகளை உருவாக்கி நாடு, நகரம், மொழி, இனம் என அனைத்தையும் கடந்த இயற்கையோடு இயற்கையான வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள் ஆவார். சித் - அறிவு, சித்தை உடையவர்கள் சித்தர்கள். நிலைத்திருக்கும் பேரறிவு படைத்தவர்கள் சித்தர்கள். சித்தர்கள் என்றால் நிறைமொழி மாந்தர் என்றும் அறிஞர்கள் என்றும் பொருள்படுவதாக பழந்தமிழ் நூல்கள் கூறுகின்றன. மருத்துவத்தோடு யோகம், சோதிடம், மந்திரம், இரசவாதம் போன்ற அரிய அறிவியலையும் தந்தவர்கள் சித்தர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். தமிழ் பண்பாட்டுச் சூழலில் சித்தர்கள் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும் மானுட வாழ்வியல் சிந்தனைகளை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சித்தர்கள் -பெயர்க்காரணம்

"ஸித்' என்னும் வடமொழி வேர்ச்சொல்லே 'ஸிது' என்றாகி 'சித்த' என்னும் சொல்லாகியது என்பர். இச்சொல் எண்வகைச் சித்திகள் கைகூடப் பெற்றவர்களைக் குறிக்கின்றது" என்று இளமதி ஜானகிராமன் குறிப்பிடுகிறார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி 'சித்தி' என்னும் பெயர்ச் சொல்லுக்கு மெய்யறிதல், வெற்றி, காரியம் கைகூடல், மோட்சம் என்று பல பொருளைத் தருகின்றது. மனிதனிடத்தில் எல்லாம் நிகழ்த்தவல்ல ஓராற்றல் அமைந்திருக்கிறது. அவ்வாற்றல் கைவரப்பெற்றோர் சித்தர் எனப்படுவர். 'கைகூடுகை' என்ற சொல் "எழிற் பரங்கைகூடப் பெற்றவர் சித்தர்" என திருமூலர் தம் திருமந்திரத்தில் 1234 ஆம் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளது ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

சித்தர்கள் தாம் பெற்ற இன்பத்தை இவ்வுலகமும் பெறவேண்டும் என்பதற்காக மக்களின் மன இருளைப் போக்கும் வகையில் பாடல்கள் பல புனைந்துள்ளனர். இவர்களைத், " தொல்காப்பியத்தில் ஆளப்பெறும் 'நிறைமொழி மாந்தர்' என்னும் சொல் சித்தர்களைக் குறித்திருக்கலாம்" என்ற கருத்தை தம்முடைய தொல்காப்பிய பொருளதிகார உரையில் பதிவு செய்கிறார் ச.வே.சுப்பிரமணியன்.

“மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்

நெறியின் அற்றிய அறிவன் தேயமும்”

என்னும் நூற்பாவில் வரும் 'அறிவன்' என்னும் சொல்லுக்கு, "காமம், வெகுளி, மயக்கமில்லாத ஒழுகாற்றினை இறப்பும், நிகழ்வும் எதிர்வுமென்று மூவகைக் காலத்திலும் வழங்கும் நெறியில் அமைத்த முழுதுணர்வுடையோர் எனவும், 'கலசயோனியாகிய அகத்தியர் முதலியோரும் அறிவரென்றுணர்' எனவும் நச்சினார்க்கினியர் பொருள் கூறுவார்". இதன்வழி, தொல்காப்பியர், அறிவன் என்று குறிப்பிட்டதனை நச்சினார்க்கினியர் 'சித்தர்' என்று கருதினார் என்பது தெரிகிறது.

பதினெண் சித்தர்கள்

பதினெண்மர் என்று அகத்தியர், போகர், கோரக்கர், கைலாச நாதர், சட்டைமுனி, திருமூலர், நந்தி, கூன் கண்ணர், கொங்கணர், மச்சமுனி, வாசமுனி, கூர்மமுனி, கமல முனி, இடைக்காடர், புண்ணக்கீசர், சுந்தரானந்தர், உரோமரிஷி, பிரமமுனி ஆகியோரை அபிதான சிந்தாமணி குறிப்பிடுகிறது. இவர்களின்றி தன்வந்திரி, புலஸ்தியர், புசண்டர், கருவூரார், ராமதேவர், தேரையர், கபிலர் முதலியவரும் பட்டியலிடப்படுகின்றனர். தமிழகத்தில் சித்தர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும்போது பதினெண் சித்தர் எனக் குறிப்பிடுவது மரபு. "சீர் பெற்றோர் பதினெட்டுச் சித்தர்தாமே" எனக் கருவூரார் பாடலும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

"திருமூலர், இராமதேவர், கும்பமுனி, இடைக்காடர், தன்வந்திரி, வால்மீகி, கமலமுனி, போகநாதர், மச்சமுனி, கொங்கணர், பதஞ்சலி, நந்திதேவர், போதகுரு, பாம்பாட்டி, சட்டைமுனி, சுந்தரானந்த தேவர், குதம்பைச் சித்தர், கோரக்கர் என்ற பதினெட்டுச் சித்த புருஷர்கள்." என சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி பட்டியலிடுகிறது.

நம் நாட்டுச் சித்தர்கள் என்னும் நூலை எழுதிய முனைவர் இரா. இராசமாணிக்கம் சித்தர்களின் பெயர்களை அகர வசைப்படுத்திப் பின் வருமாறு 25 என்ற எண்ணிக்கையில் காட்டியுள்ளார் 1. அகத்தியர் 2. அகப்பேய் 3. அமுகணிச் சித்தர் 4. இடைக்காடர் 5. இராமதேவர் 6. இராமலிங்கர் 7. உரோமமுனி 8. கபிலர் 9. கருவூரார் 10. காகபுசண்டர் 11. குதம்பைச் சித்தர் 12. கொங்கணர் 13. கோரக்கர் 14. சட்டைமுனி 15. சிவவாக்கியர் 16. தன்வந்தி 17. திருமாளிகைத்தேவர் 18. திருமூலர் 19. தேரையர் 20. நந்தி 21. பாம்பாட்டி 22. புலத்தியர் 23. புலிப்பாணி 24. போகர் 25. மச்சமுனி.

சித்தர்கள் பட்டியல் கணக்கில்லாமல் பெருகிக்கொண்டே செல்கிறது. ஆயினும் பதினெட்டுப் புராணங்கள், பதினெட்டுப் படிகள், பதினெண் குடிமை, பதினெண் பாஷை என்று வரையறை செய்தது போல் சித்தர்களையும் பதினெண் சித்தர்களாக ஒரு வரையறை செய்தனர். சங்கப் புலவர்கள் செய்த நூல்கள் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்று

எண்ணிக்கையில் தொகுத்தது போலவே இப்பதினெண் சித்தர் பாடல்களும் பெரிய ஞானக்கோவை என்ற நூலாகத் தொகுத்தனர். ஏனைய சித்தர் பாடல்கள் அவரவர் பெயராலேயே தொகுக்கப்பட்டன. இந்தப் பதினெண் சித்தர் பாடல் தொகுதியினுள் அகப்பேய், அழகணி, கடுவெளி, குதம்பை, பாம்பாட்டி, சிவவாக்கியர், பட்டினத்தார், பத்திரகிரியார், காகபுசுண்டர், ஞானசித்தர், கந்துளிச் சித்தர், கஞ்சமலைச் சித்தர், இடைக்காட்டுச் சித்தர், புண்ணாக்குச் சித்தர், குதம்பைச் சித்தர், விளையாட்டுச் சித்தர், ஆகிய பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டு உள்ளன. பொதுவாக எல்லோரும் கூறுவது போல சித்தர்கள் வெறும் 18 பேர்கள் இல்லை. சித்தர்களின் பெயர்களை பல்வேறு புத்தகங்கள் வெவ்வேறு விதமாக அச்சிட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் சித்தர்கள் நூற்றுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அறிஞர்கள் உரைப்பர். சித்தர் மரபை ஆய்வு செய்யும் போது இதுவரை கண்டுள்ள எண்ணிக்கை கட்டுக்கடங்காதது. சித்தர்களில் பதினெட்டு பேர் தலையான சித்தர்கள் ஆவர்.

சித்தர்கள் எழுதிய நூல்கள்

சித்தர்கள் பல்வேறு வகையான நூல்களை இயற்றியுள்ளனர். மருத்துவம், சோதிடம், தியானம், வான சாஸ்திரம், வர்மக்கலை, மூச்சுப்பயிற்சி, நீண்ட நாட்கள் வாழும் பயிற்சி, போன்ற பலதரப்பட்ட கருத்துக்களைத் தம்பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சட்டை முனியின் சட்டை முனிவாத காவியம் ஆயிரம், அகத்தியரின் பரிபூரணம் நானூறு, அகத்தியர் வைத்திய ரத்தினச் சுருக்கம். செந்தூரம் முந்நூறு, அகத்தியர் வைத்திய பூரணம், தேரையரின் தைல வர்க்கச் சுருக்கம், தேரையர் வைத்திய காவியம் தேரையர் வைத்தியம் ஆயிரத் தொன்று, நீர் நிறக்குறிச் சாத்திரம், போகரின் போகர் எழுநூறு போகர் ரத்தின வைப்பு, கோரக்கரின் மலைவாகடம், மச்ச முனிவரின் மச்சமுனி நாயனார் எண்ணூறு, தன்வந்திரி முனிவரின் வைத்தியக்கும்மி, வைத்தியக் காவியம், கருக்கடை நிகண்டு, திருவள்ளுவரின் ஏணி ஏற்றம் இருநூறு, ஞான வெட்டியான் போன்ற நூல்களும் சித்தர்களின் பெருமையைப் பறை சாற்றுவனவாக அமைந்துள்ளன.

மனக்கட்டுப்பாடு

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது மனதைத் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றுப் பாடியவர் அகப்பேய்ச்சித்தர் இவர் அலைபாயும் மனதினை 'பேய்' என உருவகித்ததால் அகப்பேய்ச்சித்தர் எனப் பெயர் பெற்றார். அலையாயும் மனதைப் பேயாக உருவகப்படுத்தி நல்ல கருத்துக்களை மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் வகையில் பாடல்களாகப் பாடியுள்ளார். இவர் இறைவனை அடைவதற்கு நஞ்சு உண்ண வேண்டாம், நாதியற்றுத் திரிய வேண்டாம், வேறு எவ்விதமான துன்பமும் படவேண்டாம் அலையும் மனதை அலையாமல் நிறுத்தினால் போதும் என்று கூறியவர். இக்கருத்தை,

"நஞ்சுண்ண வேண்டாமே – அகப்பேய்

நாயகன் தாள் பெறவே

நெஞ்ச மலையாதே - அகப்பேய்

நீ மொன்றுஞ் சொல்லாதே" (அ.க.பே 1) என்ற பாடலின் வழி அறியலாம்

பாவம் செய்தல் கூடாது

சித்தர்கள் கடவுள் நம்பிக்கையையும், பாவபுண்ணிய உணர்வுகளையும் உள்வாங்கியவர்கள் போட்டியும் பொறாமையும் நிறைந்த உலகில் ஒரு மனிதன் பாவம் செய்யாதிருப்பது மிகவும் அரிதாகும். பிறகுக்குப் பாவம் செய்யாமல் வாழ வேண்டும் என்பதைத்தான் கடுவெளிச் சித்தர் தமது பாடலில் முதன்மையாக வைத்துப் பாடியுள்ளார். அப்படிப் பாவம் செய்தால் மிகவும் கொடுமையான மரணம் வாய்ப்பது உறுதியாகும் என்று அறிவுறுத்துகின்றார் இதனை,

"கட்புலனுக்கு எள்ளவும் காணாதிருந்து எங்கும்

உட்புலனாய் நின்ற ஒன்றை உய்த்துஅறிதி புல் அறிவே!"

என்ற பாடலின் வாயிலாக அறியலாம்.

உள்ளமும் கோயிலும் வேறல்ல, இரண்டும் ஒன்றே எப்படிக் கடல்நீர் உப்பும் நீரும் இணைந்துள்ளதோ, அதனைப்போன்றது தான் இதுவும் என்கிறார் அகப்பேயர் சித்தர். இதனை,

"ஒப்பனை அல்லவடி. அகப்பேய்!

உன் ஆணை சொன்னேனே! அ

ப்புடன் உப்பெனவே அகப்பேய்!

ஆராய்த திருப்பாயே"

என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

ஆசையினை விட்டுவிட்டால் ஆனந்தம்

உலகத்துப் பொருட்கள்மேல் ஆசை கொள்வது மனிதனின் மனஇயல்பு. மனதிலிருந்து களைந்துவிட்டால் வாழ்வில் இன்பம் பெறலாம். அவ்வாசையினை ஆசையே துன்பத்திற்கு காரணம் என்பதற்கேற்ப ஆசையை ஒழித்தால் இன்பம் பிறக்கும் என்பதனைத் திருமூலர்,

"ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்

ஈசனோ டாயினும் ஆசை அறுமின்கள்

ஆசை படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்

ஆசை விடவிட ஆனந்தம் ஆகுமே" (பா.2615)

என்னும் பாடல்மூலம் உணர்த்துகிறார்.

சாதிபேதம் வேற்றுமை கூடாது

"சித்தர்கள் சாதி சமய வேறுபாடுகளைக் கடந்தவர்கள்; மூடநம்பிக்கைக்கு இடம் அளிக்காதவர்கள்; சடங்குகளோடு ஒட்டிய வழிபாடுகளைப் போற்றாதவர்கள்; தத்துவஞானிகள்; மெய்யுணர்வு பெற்றவர்கள்" மு.வரதராசனார் தன்நூலில் விளக்குகிறார் படித்தவர். பாமரர் என்ற வேறுபாடின்றி சாதிக் கொடுமையானது பரவி வேரூன்றியுள்ளது. இதனை வேரறுக்க வேண்டுமென சிவவாக்கியர் தம் பாடல்களில் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

"சாதியாவது ஏதடா? சலம் திரண்ட நீரெலாம்

பூதவாசல் ஒன்றலோ பூதம் ஐந்தும் ஒன்றலோ?"

காதில்வாளி, கானா, கம்பி பாடகம் பொன் ஒன்றலோ?

சாதிபேதம் ஏதுகின்ற தன்மை என்ன தன்மையோ?" (பா - 46)

ஒரே பொன் காநிலவாளி, கானா, கம்பி, பாடகம் எனப் பல வடிவங்களில் பலவகை அணிகலன்களாகச் செய்யப்படுவது போல, ஒரே மூலத்திலிருந்து ஒரே வகையாகப் பிறக்கும் மனிதர்களை வடிவவேறுபாட்டாலோ நிறவேறுபாட்டாலோ சாதிகளாக வேற்றுமைப்படுத்துவது மிகவும் குற்றமாகும் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

"சாதிபேதம் இல்லை - அகப்பேய்!

தானாகி நின்றவர்க்கே

ஓதி உணர்ந்தாலும் அகப்பேய்

ஒன்றுந்தான் இல்லையடி" (அகப்பேய் பா.என் 68)

உடலில் பிறந்த மக்களுக்குள் உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்ற பாகுபாடு கிடையாது அனைவரது உடலில் ஓடுகின்ற இரத்தத்தில் எப்படி வேறுபாடு இல்லையோ, அதுபோலே பிறப்பாலும் உயர்வு தாழ்வு கிடையாது என்று அகப்பேய்ச்சித்தர் தம்பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிற்றின்ப நாட்டம் கூடாது

சிற்றின்பத்தில் சிக்கிக்கொண்டால் பேரின்ப நிலையை அடைய முடியாது எனக் கருதிய சித்தர்கள் இல்லற வாழ்க்கையை வெறுத்தனர். மனத்துள் காமம் போன்ற சிற்றின்பக் குற்றங்களை வைத்துக் கொண்டு வேதநூல்களை மட்டும் ஓதி இறைவனை அடைந்துவிடலாம் என நினைப்பது தவறு. காமநோயை விலக்கிவிட்டுத் தூய அந்த மனத்துள் கருத்தினைச் செலுத்தியே இறைவனைக் காணமுடியும். இக்கருத்தினை

"சாமநாலு வேதமும் சகல சாத்திரங்களும்

சேமமாக ஓதீனும் சிவனை நீர் அறிகிலீர்

காமநோயை விட்டுநீர் கருத்துளே உணர்ந்தபின்

உமையான காயமாய் இருப்பனளங்கள் ஈசனே" (சிவ.வா.பா.18)

என்ற பாடலின் மூலம் உணர்த்துகிறார் சிவவாக்கியர்.

முடிவுரை

சித்தர்கள் பாடல்களில் மனிதன் உலகில் வாழும்போது கடைபிடிக்க வேண்டிய வாழ்வியல் தத்துவங்கள் ஏராளமானவற்றைக் காணமுடிகின்றது. மனிதனின் எக்காலத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய வாழ்வியல் சிந்தனைகள் நிரம்பிய கருவூலமாக சித்தர்கள் இலக்கியம் திகழ்கின்றது. மேலும் உலக மக்களின் நலன்களில் பெரிதும் அக்கறைக் கொண்ட சமூகச் சிந்தனையாளர்களாக சித்தர்கள் திகழ்ந்துள்ளனர் என்றக் கருத்தினையும் உணரமுடிகின்றது.

தாலாட்டுப் பாடல்களில் இலக்கணக் கூறுகள்

முனைவர் பெ.இந்துராணி

உதவிப் பேராசிரியர்,

மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் இசையானது சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை தொடர்ச்சியாக உடன் வருவது இசை. இசைக்கு மயங்காத உயிர்களே இல்லை எனலாம். அதிலும் சிறப்பாக நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் தனித்தவிடம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. பாடுபவருக்கு இலக்கணம் தேவையில்லை என்றாலும் பாடப்படும் கருத்துக்களில் இலக்கணக் கூறுகள் இழையோடி இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இக்கூறுகளை வெளிப்படுத்துவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தாலாட்டுப் பாடல்கள்

குழந்தைகளைப் பராமரித்து வளர்க்கின்ற சூழலில் குழந்தைப் பாடல்கள் சில நாட்டுப்புறப் பாடல்களாக மக்களிடத்தில் வழங்கிவருகின்றன. குறிப்பாகத் தாலாட்டுப் பாடல்கள், குழந்தைகளின் வளர்கின்ற பல்வேறு நிலையில் பாடுகின்ற பாடல்களே இன்றும் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன. 'தால்' என்றால் நாக்கு என்றும் நாக்கினை ஆட்டி ரா ரா ரா ரா, லு லு லு லு என்று தொடங்கிப் பாடுவதால் இது தாலாட்டு என்று பெயர் பெற்றது என்றும் கூறுவர். மக்கள் வழக்கில் ஆராட்டு, ரோராட்டு, தாலாட்டு, ஓராட்டு, தாராட்டு, தொட்டிப் பாட்டு, தூரிப்பாட்டு என்று தாலாட்டுப் பலவாறாகச் சுட்டப்படுகின்றது. பாடலின் தொடக்கத்தில் இடம் பெறும் ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாறு சுட்டப்படுகின்றது.

தாலாட்டின் அளவும், பண்ணும்

தாயின் அன்பு வெளிப்பாடே தாலாட்டு. அவர்கள் தங்கள் மனத்தின் பாரங்களான மகிழ்ச்சி, துக்கம் இவைகளை வெளிப்படுத்த தாலாட்டு அவர்களுக்கு ஒரு ஊடகமாகப் பயன்படுகிறது. தாலாட்டுப் பாடல்கள் குறிப்பிட்ட கடவுளையோ, உறவினரையோ பாடவேண்டும் என்ற வரையறை இல்லை. தாயின் மன இயல்புக்கு ஏற்றவாறும், குழந்தையின் உறக்கத்திற்கு ஏற்றவாறும் தாலாட்டின் அளவும், ஓசையும் கூடுதலும் குறைதலும் உண்டு. தாலாட்டின் பண் "நீலாம்பரி" என்று கூறுவார்கள். தாலாட்டுப் பாடும் பெண்கள், ஒரே பண்ணிலே பாடுவது இல்லை. ஒவ்வொருவருடைய பேச்சு ஒலிக்கு ஏற்பவும் மாறுபாடு அடைவதுண்டு. இவ்வாறே பல்வேறு விதமாகத் தாலாட்டின் அளவும் பண்ணும் அமைந்துள்ளன.

தாலாட்டுப் பாடல்களில் குழந்தை வருணனை

தாய் தன் குழந்தையை பல்வேறு மொழிகளில் வருணிக்கின்றாள். இவ்வருணனையே தாலாட்டுப் பாடல்களில் வருணனையாக இடம்பெறுகிறது.

"கண்ணே கண்ணுறங்கு
கான மயிலே நீ உறங்கு"

என்றும்

”வைகைப் பெருகி வர
வாந்த மணல் ஊறி வர
ஊறி வந்த தண்ணியில
ஒட்டி வந்த கட்டி முத்தே
பெருகி வந்த தண்ணியிலே
பின் அணைந்த சந்தனமோ”

வருணனை தாலாட்டில் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

தொட்டில் வருணனை

தாய் தாலாட்டு பாடும் போது தன் குழந்தைக்குரிய தொட்டில், சங்கு முதலியவற்றையும் வருணித்து பாடுவாள். இது போன்ற கருவிகளும் அணிகலன்களும் பிற பயன்பாட்டு கருவிகளும் பாடுபொருளாகின்றன.

”வெள்ளி வளை பூட்டி
விலாசமாய்த் தொட்டில் கட்டி”

என்ற நாட்டுப்புறத் தாலாட்டுப் பாடல் தொட்டில் வருணனையாகின்றது.

சங்கு வர்ணனை

தொட்டிலுக்கு அடுத்த நிலையில் குழந்தைக்கு பயன்படும் மற்றொரு பொருள் சங்கு ஆகும். சங்கு என்னும் உபகரணம் மக்களின் வாழ்க்கை பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்ப வெவ்வேறு தனிமங்களால் செய்யப்பட்டதாக கருதுவர். சங்கு பற்றிய வருணனை ஒரு தாலாட்டில் இடம்பெற்று இருப்பதை,

”பொற் சங்கால் புகட்டினால்
புத்தி குறையும் என்று”

என்ற வரிகள் படம் பிடித்து காட்டுகின்றன.

எதுகை

இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது எதுகை எனப்படும் தாய்மார்கள் பாடும் பாடல்களில்,

”சித்திரைப் பூ மெத்தையிலே
நித்திரை செய் கண்மணியே”

என்ற நாட்டுப்புறப்பாடல் எதுகையை நமக்கு புலப்படுத்துகிறது.

மோனை

மோனை என்பது எதுகையை விட தமிழில் மிகுந்த செல்வாக்கினை பெற்றிருந்தது. முதல் எழுத்து ஒன்றி வருவதாகிய மோனை அமைப்பு தாய்மார்கள் பாடும் தாலாட்டுப் பாடல்களில் சிறப்பாக அமைந்து காணப்படுகின்றது.

”அரும்பா மலர் மனமே
ஆறுமுகனே கண் வளராய்” என்றும்

”அரிவாள் பிடிவாள் இரும்பாக்குவேன்
அம்மி குலவியைக் கல்லாக்குவேன்”

”பச்சைமலை ஓரத்துல - சொல்லி

பனங்கிழங்கு வைத்திருந்தேன்
பனங்கிழங்கு தின்னு போட்டு
பாராமல் போறயடி”

”தெக்கத்தி கர்ணனடா
தென்மதுரை பாண்டி என்னடா”

என்னும் பாடல் அடிகள் மோனையைப் புலப்படுத்துகின்றன

அடி எதுகை

இலக்கணத்தில் பாட்டில் அடிதோறும் இறுதி சீர் இயைந்து வருவதை அடி இயைபு என்பர். இவ்வடி இயைபு செய்யுளின் ஓசையைப் புலப்படுத்துகின்றது. தாய்ப்பாடும் தாலாட்டில் இயற்கையாகவே அடி இயைபு அமைந்து காணப்படுகிறது. ஓசை நயம் மிகுந்து இருப்பதால் அதன்பால் குழந்தைகளின் கவனம் ஈர்க்கப்படுவது இயல்பாகவே அமைந்துவிடுகிறது.

”கண்ணே நவமணியே
கற்பகமே முக்கனியே”

”சித்திரை மெத்தையிலே
நித்திரை செய் கண்மணியே” என்றும்

நாட்டுப்புற தாலாட்டுப் பாடல் இயைபு ஓசை நயத்தை இனிமையாக வெளிக்காட்டுகிறது. இந்நயமே குழந்தைகள் துயில் கொள்வதற்கு தூண்டுகோலாக அமைகின்றது.

தனிச்சொல் பெற்று வரல்

முதல் மற்றும் மூன்றாவது வருகின்ற அடிகளில் தாலாட்டு பாடல்கள் தனிச்சொல் பெற்று வருகின்றன அடிகளில் தாலாட்டுப் பாடல்கள் தனிச்சொல் பெற்று வருகின்றன. கர்நாடக இசையில் நான்கு அடிகளை கொண்ட பகுதி பல்லவி என்று அழைக்கப்படுவது போல் நாட்டுப்புற பாடல்களில் அமைவது உண்டு. தனிச்சொல் அமைவதை,

”முத்தான முத்தே என் கண்ணே
மூவர்கள் ஆண்ட முத்தோ?
கோத்தோரு முத்தோ - என் கண்ணே
குறத்தி கையில் தாழ் வடமோ”

”ஆன போறத பாருங்கடி - ஆன
அசஞ்சு போறத பாருங்கடி
ஆனத்தடம் போல நம்மூருமாரிக்கு
அட்டியல் மின்னல்ப் பாருங்கடி”

முடிவுரை

தாலாட்டுப் பாடலுக்கு வடிவம் இல்லையென்றாலும் ஓசை நயம், உணர்ச்சி, வெளிப்பாடு போன்றவை தாயின் உள்ளக் கருத்தை வெளிக்கொணர்கின்றன. மோனை, எதுகை, இயைபு, தனிச்சொல் போன்ற இலக்கணக் கூறுகளும் தாலாட்டுப் பாடல்களில் இழையோடிருப்பதை இக்கட்டுரையில் காணமுடிகிறது.

கொஞ்ச(ச)ம் ஐக்க

- ❖ விலகாத சொந்தங்களாய்
சாதிகள்
கூடவேவைத்திருக்கும்கட்சிகள்
- ❖ ஒத்திகை பார்க்காத நாடகம்
அரங்கேறிக் கொண்டேயிருக்கிறது
காதல்
- ❖ தொலைந்துபோன உன்னை
தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்
ஊடகங்களில்....
- ❖ சண்டையின் முடிவில்
சமாதானம் ஆகிறது
விழிகள்
- ❖ என்னைக் கண்டு
வெட்கத்தில் சிவந்தது நிற்கிறது
நிலா...
- ❖ அருவங்களை ஏற்கும் மனிதர்களே!
எங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்
திருநங்கையின் குரல்...
- ❖ போரின் முடிவில்
ஒப்பந்தம் ஆகிறது
காதல் திருமணம்....
- ❖ காதல்.....
வாழ்விற்கும் மரணத்திற்கும்
தூதுவன்...
- ❖ உணவில் கூடியது உப்பு
காரணமறிந்தேன்
விவசாயியின் வியர்வை...

அ.முகமது இஸ்மாயில்
இளங்கலை மூன்றாமாண்டு

நகர்மயமாதலும் சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடுகளும்

முனைவர் சா.கணேசன்
உதவிப்பேராசிரியர்

புதிய தொழிலியல் சார்ந்த தொழிற்சாலைப் பொருளாதார உற்பத்திப் பொருட்களின் வளர்ச்சியிலும், அப்பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்துவதிலும், நுகர்வதிலும் முக்கிய மையங்களாக நகரங்களே அன்றும் இன்றும் விளங்குகின்றன. வணிகச் செயல்பாடுகளும் நுகர்வுக் கவர்ச்சிகளும் ஊடக வளர்ச்சியும் நகரங்களில்தான் பிரதானமாக உள்ளன. இந்தியாவின் குறிப்பாகத் தமிழகத்தின் அனைத்துக் கிராமங்களும் நகரங்களுடன் இணைப்புப் பெறுகின்றன. உலக உறவுகள் நகரங்களை விரிவுபடுத்துகின்றன. நகர விரிவாக்கத்தில் விளைநிலங்கள் அழிந்துவிட்டன. மக்கள்தொகை பெருகியது. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையால் உழைக்கும் மக்களிடம் எளிதாக வர்க்க வேறுபாடுகள் தோன்றியது. தொழிற்சாலைப் பெருக்கம், முதலீட்டாளர்கள், முதலாளித்துவம், கூலிக்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், நுகர்வுச் சாதனங்களின் பெருக்கம், போக்குவரத்து வசதிகள் ஆகியனவற்றிற்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் நகரச்சூழல் அமையாமல் நகரம் பாழ்பட்டுப் போகின்றது. இந்நிலையில் நகரங்களுக்குக் கிராமத்து மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக இடம்பெயர்ந்து பல்வேறு சிக்கல்களுடன் வாழ்க்கையில் பல நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்கின்றனர். இத்தகைய நகர வாழ்க்கையின் பல்வேறு வகையான நிலைப்பாடுகள் இருபதாம் நூற்றாண்டுப் புதுக்கவிதைகளில் யதார்த்தமாக இடம்பெற்றுள்ளன.

புதுக்கவிதைகளில் நகரியச் சிக்கல்கள்

புத்துலக வாழ்வியல் சிக்கல்களில் இருப்பிடம் சார்ந்த நகரியச் சிக்கல்கள் பிரதானமானதாகும். புதுக்கவிதைகள் அவற்றைப் பலகோணங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. கவிதைக் கூறுகளில்/ வடிவத்தில் புதுச்செறிவை ஏற்படுத்துவது மட்டும் புதுக்கவிதையன்று; அது காலமாற்றத்தின், காலத்தேவையின் கருத்துக்களையும் உட்கொண்டிருக்க வேண்டும். தொடக்க காலத்தில் சாதிய மேலடுக்குகளில் இருந்தவர்களும் ஆங்கிலக்கல்வி பெற்றவர்களுமே புதுக்கவிதைகளை எழுதினர். சிலர் மட்டுமே தம் கவிதைகளில் புதிய பாடுபொருள்களை கொண்டிருந்தனர்; பழைய வேதாந்தக் கருக்களில் கவிதை எழுதியவர்களும் உள்ளனர். சான்றாக 'எழுத்து' இதழின் வெளியீடாக வந்துள்ள "புதுக்குரல்கள்" என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பின்வரும் புதுக்கவிதை கலை/கவிதை என்பது 'அமைதிப்பாழில்' எனச் சுட்டுவதைக் குறிப்பிடலாம்.

“சொற்களால் வலை பின்னினைன்/ பின்னிமுடிக்குமுன் ஓடிவிட்டது அது/
வண்ணங்களை வகைப்படுத்திக் கலவைக் குழம்பில்
கற்பனைத் தூரிகையைத் தோய்த்து எடுக்குமுன்
சேய்மைக்குப் போய்விட்டதுஅது/ நரம்புகளின்மேல் விரல்களை ஓடவிட்டு/
இசையில் பிடிக்குமுன் சென்றுவிட்டது அது/ விண்ணுள் சென்றதா
மண்ணுள் மறைந்ததா
என்னுள் பாலம் அமைத்தது காலம்/ நடந்து சென்றேன்/
அமைதிப்பாழில் அழகுக்கோலம் தந்ததுஅது”¹

காலம் அமைத்த பாலத்தின்வழி கண்ட “அழகு அமைதிப்பாழ்” என்பதே இக்கவிதையின் மெய்யில் விளக்கமாகும். தன்னழிவு, தன்னிலெல்லாம், தன்னில் கடவுள் என்னும் கருத்துக்கள் புதுக்கவிதைகளின் தொடக்கத்தில் மிகுதியும் வெளிப்பட்டுள்ளன. “கதவைத்திற” என்ற சுந்தரராமசாமியின் கவிதை தொடங்கும்போது காலமாற்றத்தின் வீச்சுபோலத் தோன்றும். ஆயினும் அதன் பிற்பகுதியில் “தன்னை அழித்தல்” என்னும் கருத்தே வெளிப்படுகின்றது.

“உணவை ஒழி/ உடலின் / உணவைஒழி / உணவில் உயிர் / நீருள் நெருப்பு”²

இக்கவிதையில் புதிய யாப்புக் கட்டற்ற சொல்திறனுக்குள் பழைய மரபு ரீதியான மெய்யியல் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நகர்வயமாதல் / நகரச் சித்திரிப்பு

சி.சு. செல்லப்பாவின் “மெரீனா” என்ற நீண்ட கவிதை நகர்வயமாதல் பற்றியது. சென்னை மெரீனா கடற்கரையை மையமாகக் கொண்ட இக்கவிதை, பழைய காலம் மாறிப் புதிய சென்னை நகரத்தின் வெம்மையைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளது.

“கத்திரி வெய்யில் கதிர்கள் சுட்டொரிக்க
கான்கிரீட் சுவர் வெள்ளியிட்ட சுண்ணம் ஆவியும்
தாரரோடு இளகிக்கக்கும் கரியமல வாயுவும்
சாரமற்ற மலை மூச்சுறும் அவிச்சநெடியும்
அவியலால் வேக்காட்டு காற்றைப் பரப்பும்
கடுங்கோடை நாட்கள் தகித்த
வெப்பமாலை நரம் சென்னை நகரம்”³

இக்கவிதையில் சி.சு.செல்லப்பா, மெரீனா கடற்கரையில் பொருளாதாரச் சிக்கலில் தவிக்கும் கீழ்நடுத்தர மனிதர்களைக் காட்டுகின்றார். அவர் புதிய அனியல் வெண்பாட்டை,

“சூடான அரசியல் பேசி ஊதிட்டு
கட்டவிழ்ந்த சொல் உதிர்க்கும் வாலிபர்
மாத வருவாயைச் செலவுக்குச் சரிகட்ட
இயலாது பற்றாக்குறை தீரவகை நினைத்து
படுத்து மனக்கணக்குப் போடும் நடுவயதோர்
வயதுபாரம் உறைக்க தளர்உடல் சாய்த்து
தம்நாள் இந்நாள் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து
நிகழ்நடப்பு நிலைகண்டு திகைக்கும் முதியோர்”⁴

என நடைமுறை வாழ்க்கைச் சிக்கலோடு இணைத்துக் காட்டுகின்றார். அவர் பழைய சங்கப் பாடல்களைப்போல காட்சி விவரங்களைத் தந்துள்ளார். அவர் நகரவாழ்வில் தனித்துவிடப்படும் மனிதர்களின் அவலங்களை,

“ஊன்புதை கல்லறை மயான அமைதியென
வாழை மெரீனா நிறைவுமனம் கொண்டாலும்
உழை அலைமட்டும் தனிமைநோவு நினகி
நிறை மவுனத்தில் கரகரப்புத் தட்டச் செய்யும்”⁵

எனக் குறிப்பாகக் காட்டியுள்ளார்.

நகரத்துப் போக்குவரத்து நெரிசல்

சி.மணி “நரகம்” என்னும் மிக நீண்ட கவிதையில் நகரத்தின் போக்குவரத்து நெரிசலைக் காட்டியுள்ளார்.

“தானியங்கி வரவும்
சூடகத் தளிக்கைம் மாதரொடு
சிகரெட் பீடிகை மாந்தரும்
ஊடுறு நொறுக்கப்பெற
கேஜலே முன்னென்போரும் இல்லை
பெட்டையே முன்னென்போரும் இல்லை
வரிசையே நன்கரன்போரும் ஏறுவோரும்

தேர்ந்ததே தேரினல்லால் யாவரே தெரியக் கண்டார்?

குழுமினர் துவன்றி முயல

கால்மிதிப்பன கைபிடிப்பன

தோன் இடிப்பன மயிர்இழுப்பன”⁶

என விரியும் இக்கவிதையின் வருணனையில் நகரக்கூட்டத்தில் பாலியல்வெறி இருப்பதைக் சி.மணி பதிவு செய்துள்ளார்.

“உலகத்துப் பெண்ணெலாம்

அணங்காகி வெறியூட்ட

விழித்துயர்ந்து மயங்கி யோக்கணம்

கழித்து விழித்து உயிர்த்து

நரகம்/பெருநரகம்”⁷

நகர்மயமாதலின் விளைவுகளில் ஒன்றாகப் பாலியல் வெறியைக் காட்டும் சி.மணி, நகர்மயமாதல் கும்பல் கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பதாகக் கருதுகின்றார். அவர் ‘ஈகை’ என்ற கவிதையில் நகரங்களில் வார்க்க ஏற்றத்தாழ்வுகள் பெருகி ஏழைகள் சாலையோரத்தில் கிடப்பதையும், மக்கள் அவர்களைக் கண்டு கொள்ளாத அவலத்தையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

“பட்டாளம் போலச் சாய்ந்த சாலை / இருபுறத்திலும் நடைபாதை

நெடுகிலும் மனிதர்/ மறைந்து வாழப் பயன்படும் வளைகள்/ ஒன்றில் சாக்குத்திரை

அதில் நீளும் கிழிசல்/ வழியே அசைந்த / கல்பட்டுக் கிறலுற்ற

ரகம் போன கண்ணாடி / முகக்கொடிக்கு / ஒருகணத் தயக்கத்தேர்

ஈன்று சென்றான் / இன்றைய பாசி”⁸

நகரங்களில் சாலையோரங்களில் ஏழைகள்படும் பாடு இக்கவிதையில் கூறப்பெற்றுள்ளன.

ஏழ்மையும் சுற்றுப்புறச் சிதைவும்

ந.முருகேசபாண்டியன் ‘நகரம்’ என்னும் கவிதையில்,

“காரிபடிந்த கன்னங்களுடன்/ பூக்கடை பஜார் கக்கூஸ் வாசலில்

சோறு பொங்குகிறவள் மறுதலிக்கப்பட்டதேன்? முதலைவாழ் அகழிநகரம்

இல்லட்டின் தோரணவாயில்மின்ன/ சொறித்தவளை கண்டு காமுறும்”⁹

என நகர வாழ்வின் ஏழ்மையையும் சுற்றுச்சூழல் சிதைவையும் காட்டியுள்ளார்.

இயந்திர மனிதன்

நகர வாழ்வில் மனிதன் இயற்கையிலிருந்து அந்நியப்பட்டு, இயந்திரமாக/ இயந்திர மனிதனாக இயங்குகின்றான் என்பதைச் சின்னக்கபாலி 'அவன் விழித்தெழுந்தபோது' என்னும் கவிதையில் காட்டியுள்ளார்.

*“வீதியில் நடந்தான்/ விரைந்து செல்லும்/ சிறிய பெரிய வாகனங்களில்
புன்னகையை மறந்தவர்களாய் / ஆடையணிந்த யந்திர மனிதர்கள்
மரங்களின் பூமியை/ ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு/ அசுரக் கூட்டங்கள் எங்கும்
வாயில்களில்/ மரங்களின் நினைவாகத் / தொட்டிகளில் வெளிறிய செடிகள்
இடந்தவறிய கவலையுடன் நெளியும்”¹⁰*

நகர வாழ்க்கையின் அகலம்

கால, சுப்பிரமணியம் “தொடரும்பாதை” என்ற கவிதையில் நகரச் சாலைகளின் புழுதிபடிந்த தோற்றத்தைக்காட்டி, நகரங்களின் உழைக்கும் மக்களின் கந்தலாடை, வேர்ப் படிந்த உடல், வெறுமையை உமிழும் முகங்கள் என உழைக்கும் மனிதர்களைக் காட்சிப்படுத்தி நகரவாழ்வின் அவலங்களைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

*“இந்த வழியாகத்தான் நான் தினமும் செல்கிறேன்
அடிக்கடி வந்து பாரமேற்றிச் செல்லும் சாமிகள்
தினமும் இருமுறை மட்டுமே வந்து/ புழுதியைக் கிளப்பும் பார்கள்
.....
உழைப்பும் கந்தையும் வேர்வையாய் அரையை
வெயிலில் கறுத்துக் காலத் தழும்பேறிய
வெறுமை உமிழும் முகங்கள் நின்று
புன்னகை பூத்துக் குசலம் விசாரித்த பின்பே நகரும்
சுழலும் வாழ்வும் நகரமாயுள்ள நகரவாழ்வுக்கும்
இவ்விந்திய யதார்த்தக் குறியீட்டுக்கும்
வித்தியாச மற்று வரலாறு திகைக்கும்”¹¹*

நகர வாழ்க்கை, நகரமாக அமைவதே இந்தியக் குறியீடு எனக் கால.சுப்பிரமணியம் இக்கவிதையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பணம் தேடல்

நகர வாழ்க்கை ஆரோக்கியமற்றதெனினும், மனிதன் பணத்திற்கே மிகுந்த மதிப்புக் கொடுத்து அதைத் தேடியலைகின்றான். இதனை நீலமணி “பட்டணம்” என்ற கவிதையில்,

“கான்கிரீட் குறிகள் இயந்திரமாய் நுகர
ரத்தக் குழாய்களில் கழிவுநீர் ஓடும்
சுரண்டலின் உருவமாய் இரும்புத்தேர் விரைய
இயற்கையின் பச்சை வளர்ச்சி மழிக்கப்படும்
பாதாளச் சாக்கடை ரிப்பேர்க்காரர்
நடுத்தெரு நிற்பார்
காபரேக் காரியின் ஆண்பால் பதிப்பாய்
.....
புறக்கணித்துப் புறப்படும் பஸ்ஸைப்
பிடிக்க ஓடுவர் ஆபீஸ் பெண்கள்
பொய்களே சுவாசமாக
ரூபாய்க்குத் தவம் கிடக்கும்”¹²

இயற்கைச் சீரழிவு

தார்ச்சாலைகளும், நதிகளாக ஓடும் சாக்கடைகளும் நகரங்களில் இயற்கை வளத்தைச் சீரழிப்பதை இந்திரன் “தார்ப்பாம்பு” என்னும் கவிதையில் சுட்டிக்காட்டி, நகரங்களில் சுகாதாரமான காற்றை மக்கள் நுகருவதில்லை என வேதனையுடன் பதிவு செய்துள்ளார்.

“முக்கண்ணன்/ சிவனைப்போல் / பச்சை/ சிவப்பு/ ஆரஞ்சு கண்களுடன்
ஓய்வின்றி ஓடுகிறது/ தார்ச்சாலை/ தாகம் தணிப்பதற்காய்/
அவ்வப்போது ரத்தம் குடித்தபடி
கருத்த தோலுக்குக் கீழே / சாக்கடை நதிகள்/ மின்சார பாம்புகள்/ மேலே / மரங்கள்
இருக்கத்தான் வேண்டுமென/ கட்டாயமில்லை/ கருவிகள் சல்லாபிக்க”¹³

நகரங்களில் மரத்துப்போன மக்கள் வாழ்க்கையை “நகரத்தில் இரவு” என்னும் கவிதை,

“அடுக்கு மாடிகளில் வாழ்பவர்கள் / சூரியனை/ கான்கிரீட்டில் புதைத்தாயிற்று

சேரிக் குடிசைகளுக்குப் பக்கத்தில்/ சாக்கடை நீரில்/ விழுந்தது நிலா
சோடியம் விளக்குகளின் / மஞ்சளில் நனைந்த மனிதர்கள்
தொலைக்காட்சிப் பெட்டிமுன்னால்/ மரத்துப் போனார்கள்” 14

என யதார்த்தமாகக் காட்டுகின்றது. இயற்கையுடன் மனித உறவு அறுபட்டுச் செயற்கை வெளிச்சத்தில் மனித உணர்வு மரத்துப்போனதை இந்திரனின் இக்கவிதை காட்டுகின்றது.

சுற்றுச்சூழல் மாசும் இயற்கையழிவும்

நகரவாழ்க்கைச் சித்திரிப்புடன் புதுக்கவிதைகளில் சுற்றுச்சூழல் மாசும் இயற்கையழிவும் பாடுபொருள்களாகியுள்ளன. ஆலன்திலக் “புல்டோசர்” என்ற கவிதையில் இயற்கையையும் உயிர்களையும் அழிக்கும் அறிவியல் சக்தியாகப் புல்டோசரைக் கண்டுள்ளார்.

“வாகனங்களில்/ காண்டா மிருகம்நீ/ யானைத்தும்பிக்கை உனக்கு
பாராட்டுக் குரியவைதான் / அரையாசமாய்க் / குட்டைச் சுவர்களைத்
தகர்ப்பதும்/ மூடு பள்ளங்களைச்/ சமன்செய்வதும் / ஆனாலும்
என்ன செய்தன உன்னை / அந்தப் புற்களும்/ அவற்றின்மீது ஊரும்
சிற்பெறும்புகளும்” 15

சுற்றுப்புறச்சூழல் சீரழிவு அரசின் திட்டமிட்ட கொள்ளை நடவடிக்கை என்பதை ஆத்மாநாம் “செய்திகள் வாசிப்பது கமலா பத்மநாபன்” என்னும் கவிதையில் சுட்டிக்காட்டி இடித்துரைத்துள்ளார்.

“வீட்டுக்கொரு மரம் வளர்ப்போம்
மரங்கள் நம் தேசத்தின் சொத்து
மரத்தரர்களுக்குக் காடுகளை ஏலம் விடுவோம்
வீடுகளை அகலமாகக் கட்டாதீர்கள்
விண்ணை முட்டும்படி கட்டுகள்
.....
மரங்களின் விலை ஏறிவிட்டது
மென்மேலும் எரிபொருளுக்கும்
வீட்டு வசதிக்கும்
குறைந்த விலையில் மரங்களைக்
காணிக்கை ஆக்குவோம்

காட்டிலாகா அதிகாரிகளுக்குத் துப்பாக்கிகளைக் கொடுங்கள்
தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள
சுள்ளி பொறுக்குவோரை விரட்டி அடிக்க” 16

அழுக்கினைப்பாடும் காலம்

மாலன் கவிதையொன்று ஒட்டுமொத்தமாக பசுமை இழந்த வறட்சியை,

“பூக்களைப் பாடும் காலம்

போனது நேற்றின் முன்னம்

வலிமையைக் கடத்திக் காற்று

பசுமையைச் சுரண்டிக் கொள்ளும்

புழுதியில் விரைத்துக் கையை

வான்றோக்கி நீட்டிக் கொஞ்சும்

வானமோ நச்சுப் புகையால்

நீலங்கள் கருத்துச் சாகும்

இன்றெதனை நீ பாடக்கூடும்?

பூக்களைப் பாடும் காலம்

போனது நேற்றின் முன்னம்

அழுக்கினைப் பாடும் காலம்

நம்முடைய கையில் ஏறும்” 17

முடிவுரை

இவ்வாறு இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலும் இறுதிப் பகுதிகளிலும் நகர வாழ்க்கையின் அவலங்களும், இயற்கையழிவும், சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடும் பரவலாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதை மேலும் பல கவிதைகளிலும் காணலாம்.

குறிப்புகள்

1. சி.சு.செல்லப்பா (தொகு.ஆ.), புதுக்குரல்கள், ப.20.
2. மேலது, ப.26.
3. மேலது, ப.31.
4. மேலது, ப.38
5. மேலது, ப.43
6. மேலது, ப.80.
7. மேலது, ப.83.
8. மேலது, ப.83.
9. மேலது, ப.86.
10. அழகிய சிங்கர் (தொகு.ஆ.), விருட்சம் கவிதைகள், தொகுதி - 1, ப.89.
11. மேலது, ப.113
12. மேலது, ப.119.
13. பூ கவிதைகள், ப.25.
14. இந்திரன், முப்பட்டை நகரம், ப.6.
15. முகில், பழகிய மரணம், பக்.7-8.
16. ஆத்மாநாம் கவிதைகள், ப.72.
17. மாலன், 'சலனம்' கவிதைத் தொகுப்பு, ப.48.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. அழகிய சிங்கர் (தொகு.ஆ.), விருட்சம் கவிதைகள், தொகுதி-1, விருட்சம் பதிப்பகம், சென்னை, 2006.
2. ஆத்மாநாம், ஆத்மாநாம் கவிதைகள், தான்யா பிரம்மா பதிப்பகம், குன்னூர், 1989.
3. இந்திரன், முப்பட்டை நகரம், யாளி பதிப்பகம், சென்னை, 1991.
4. செல்லப்பா, சி.சு. (தொகு.ஆ.), புதுக்குரல்கள், 'எழுத்து' பிரசுரம், சென்னை, 1962.
5. மாலன், 'சலனம்' கவிதைத் தொகுப்பு, கலைஞன் பதிப்பகம், சென்னை, 2001.
6. முகில், பழகிய பயணம், சென்னை புக்ஸ், சென்னை, 1980.

சிலிர்க்கும் சில வரிக் (ஐக்கூ) கவிதைகள்

- ❖ தச்சர் இல்லாமல்
உருவெடுத்தமரம்
மரங்கொத்தி பறவை
- ❖ கரைசேர்த்தகடவுள்
அச்சத்தில் கரைகிறார்
பிள்ளையார் சதுர்த்தி
- ❖ தொட்டிலைஆட்டியும்
தூங்காதகுழந்தை... தூங்கியது
பாட்டியின் தாலாட்டில்
- ❖ ஐந்தாண்டுக்குஒருமுறை
ஆட்சிமாற்றம்
மாறவில்லை...சுரண்டல்
- ❖ சாதிக்கலவரத்தில்
சாம்பாலாகிறது
அரசுபோக்குவரத்து

ர.அழகுபாண்டி

இளங்கலை மூன்றாமாண்டு

சொர்ணலதா
இளங்கலை மூன்றாமாண்டு

திருவள்ளுவர்...

பா.நந்தினி

இளங்கலை மூன்றாமாண்டு

வல்லெழுத்து மிகும் இடங்கள்

தமிழில் இரு சொற்கள் இணைந்து நிற்பதைப் புணர்மொழிகள் என்பர். முதலில் நிற்பது நிலைமொழி என்றும் அடுத்து வருவது வருமொழி என்றும் வழங்கப்படும். வருமொழி முதலில் வரும் வல்லெழுத்துகளுள் க,ச,த,ப ஆகிய நான்கு எழுத்துகளில் தொடங்கும் சொற்களில் உள்ள எழுத்துக் கேற்ற க்,ச்,த்,ப் ஆகியவை மிகுதலே வல்லெழுத்து மிகுதல் எனப்படும்.

வல்லெழுத்து மிகும் சில இடங்கள் :

1. அ, இ, உ ஆகிய சுட்டெழுத்துகள். எ, யா என்னும் வினா எழுத்துகள் அவற்றின் திரிபுகளாகிய அந்த, இந்த, எந்த, அங்கு, இங்கு, எங்கு, ஆங்கு. ஈங்கு, யாங்கு ஆகியவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் மிகும்.

எ.கா : அப்பாட்டு/ இச்சவடி/ எத்துணை/
அந்தக்காட்சி/ எந்தத்துறை/ அங்குக் கண்டேன்/
ஆங்குத் தேடு/ யாங்குக் கற்றாய்?

2. ஐ, கு ஆகிய வேற்றுமை உருபுகளின் முன்வரும் வல்லினம் மிகும்.

எ.கா : குறளைப்படி/ புலவர்க்குக் கொடு.

3. வினைத்தொகை ஒழிந்த வன்றொடர்க் குற்றியலுகரங்களின் முன் வல்லினம் மிகும்.

எ.கா : கொக்குப் பறக்கும்/ எடுத்துக்கொடு/ கீற்றுக் கொட்டகை/ சுக்குத் தின்றான்.

4. அ, இ, ய் என்ற இறுதிகளை உடைய வினையெச்சங்களின் முன் வலி மிகும்.

எ.கா : செய்யச்சொன்னான்/ எழுதிக்கேள்/ போய்ப்பார்/

5. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்களின் முன்வலி மிகும்.

எ.கா : செல்லாக்காசு/ உதவாப்பிள்ளை/

6. ஆ, ஈ, ஊ என்னும் ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்களின் முன் வலி மிகும்.

எ.கா : நிலாப் புறப்பட்டது/ தீப்பரவியது/ பூப்பந்து/

7. மற்ற, அன்றி, இன்றி, இனி, தனி, முன்னர், பின்னர் என்ற சொற்களின் முன் வலி மிகும்.

எ.கா : மற்றப்பொருள்/ இது இன்றிக் காலம் தள்ளமுடியாது/ தனிப்பாதை/
இனிக்காண்போம் / முன்னர்க் கண்டோம்/ பின்னர்ச் சொல்வேன்.

8. அப்படி, இப்படி, அத்துணை, எத்துணை, பொது, புது, முழு, ஆகிய சொற்களுக்குப் பின் வரும் வல்லினம் மிகும்.

எ.கா : அப்படிச் செய்/ எத்துணைப் பொருள்கள்/ பொதுத்தேர்வு/ முழுக்கை.

9. பண்புத் தொகையிலும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையிலும் வல்லினம் மிகும்.

எ.கா : வெள்ளைத்தாள்/ கோடைக்காலம்/ மல்லிகைப்பூ

10. உவமத்தொகையில் வலி மிகும்.

எ.கா : தாமரைக்கண் / மலைத் தோள்

11. நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை, ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில் நிலைமொழி அஃறிணையாய் இருப்பின் வலி மிகும்.

எ.கா : குருவித்தலை/ கிளிக்கூடு/ நாய்க்குட்டி/ தேர்த்தட்டு/ பூனைக்குட்டி

12. இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஏழு ஆகிய வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையில் வலி மிகும்.

எ.கா : காய்கறிக்கடை/ பட்டுச் சேலை/ கோழித்தீனி/ வாய்ப்பாட்டு.

13. தனிக்குற்றெழுத்தை அடுத்து வரும் ஆகாரத்தின் பின்வரும் வலி மிகும்.

எ.கா : கனாக் கண்டேன்/ நிலாச்சோறு,

14. ட, ற இரட்டித்த நெடில் தொடர் உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களுக்குப்பின் வரும் வலி மிகும்.

எ.கா : மாடு+சாணம்-மாட்டுச்சாணம்

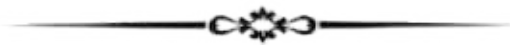
வயிறு+பசி-வயிற்றுப்பசி

வீடு+சோறு- வீட்டுச் சோறு

ஆறு+தண்ணீர்-ஆற்றுத்தண்ணீர்

15. மென்றொடர். உயிர்த்தொடர் - குற்றியலுகரச் சொற்களுக்குப் பின்னும் முற்றுகரச் சொற்களுக்குப் பின்னும் சில இடங்களில் வலிமிகும்.

எ.கா : திண்டுக்கல்/ பண்புத்தொகை/ மருந்துக்கடை/ பாம்புத்தோல்/ முதுகுத்தண்டு

வல்லெழுத்து மிகா இடங்கள்

1. அகர ஈற்றுப் பெயரெச்சத்தின் முன் வலி மிகாது.

எ.கா : கற்ற கல்வி / நல்ல தம்பி.

2. அ-அது, இது, ஈது, எது, யாது - சுட்டு, வினாச் சொல்முன் மிகாது.

எ.கா : அது பழையது/ எது போயது?

3. உயிர்த்தொடர், மென்றொடர். இடைத்தொடர் - குற்றியலுகர ஈற்று வினையெச்சங்கள் முன் மிகாது.

எ.கா : அழுது சொன்னான்/ நடந்து போ/ பெய்து கெடுத்தது.

4. ஓடு, நின்று, இருந்து, அது, உடைய ஆகிய வேற்றுமை (சொல்) உருபுகளின் முன் வலி மிகாது.

எ.கா : அவனோடு போ/ வீட்டினின்று புறப்படு/ ஊரிலிருந்து திரும்பினான்/

5. இரண்டு, ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைகளில் வருமொழி வினையாயின் வலி மிகாது.

எ.கா : கனி தின்றான்/ வாய் புகுந்தது.

6. ஆ, ஏ, ஓ, ஆகிய வினா எழுத்து இடைச்சொற்களின் முன் வலிமிகாது.

எ.கா : நானா சொன்னேன்? யானே கள்வன்/ இவனோ திருடன்?

7. படி என்னும் இடைச்சொல் வினையை அடுத்துவரின் அதன் முன் வலிமிகாது.

எ.கா : சொன்னபடி செய்/ வரும்படி கூறு.

8. எட்டு, பத்து அல்லாத எண்ணுப் பெயர் முன் வலிமிகாது.

எ.கா : ஒரு கை : இரண்டு கால் / இருதலை/ மூன்று காலம்/ நான்கு திசை/

ஆறுதலை நூறு பாட்டு/ ஐந்து திணை/ ஏழுகடல்/ எழுபிறப்பு/

ஏழ் துளை/ ஒன்பது கோள்/

9. எத்தனை, அவ்வளவு, வாளா, சும்மா, அடிக்கடி: தடவை,முறை,ஆவது, முன்பு, பின்பு, பிறகு, போது என்னும் சொற்களின் முன் வலி மிகாது.

எ.கா : எத்தனை சொன்னாலும்; அவ்வளவு புகழ்; வாளா கிட : சும்மா சொல்;

அடிக்கடி போ/ ஒரு தடவை செல்/ பல முறை கேள்/ முன்பு செய்தாய்/

பின்பு பார்/ பிறகு சொல்/ அப்போது கேள்/

10. வினைத்தொகையில் வலி மிகாது.

எ.கா : சுடுகாடு/ குடிதண்ணீர்/ ஆடுகொடி/ கூப்புக்கை/

11. நான்காம். ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைமொழி உயர்த்திணைப் பெயர்களின் பின்வரும் வலி மிகாது.

எ.கா : பொன்னி கணவன்/ காளி கோயில்/ வள்ளி சீலை/ பொன்னி கை

12. அன்மொழித் தொகையில் மிகாது.

எ.கா : மலர் விழி கண்டாள்/ வளர்மதி பேசினாள்.

13. உம்மைத் தொகையில் வலி மிகாது.

எ.கா : கூரை குடிசை / வேட்டி சட்டை/ இரவிக்கை சேலை/ இட்டளி சாம்பார்.

14. இரு வடமொழிச் சொற்கள் சேர்ந்துவருந் தொடர்களில் வலி மிகாது.

எ.கா : ஆதி பகவன்/ தேச பக்தி

15. ன்று, ந்து, ண்டு என்று முடியு வினையெச்சங்களுக்குப்பின் வரும் வல்லினம் மிகாது.

(மென்றொடர்க் குற்றுகர வினையெச்சம்)

எ.கா : கண்டு பேசினார்/ வந்து கேட்டான்/ என்று கூறினார்.

16. பல, சில என்பவற்றின் முன் பிற சொற்கள் வரின் மிகாது.

எ.கா : பல பேர்/ பல சரக்கு/ சில பேர்/ சில சரக்கு

17. எழுவாய்த் தொடரில் வலி மிகாது.

எ.கா : காய் சிறிது/ நாய் தின்றது/ வண்டி சிறியது.

18. அடுக்குத் தொடரில் மிகாது; இரட்டைக்கிளவியில் மிகாது

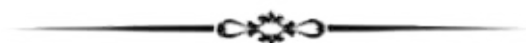
எ.கா : போ போ போ/ தீ.தீ.தீ/ சல சல/ குடுகுடு

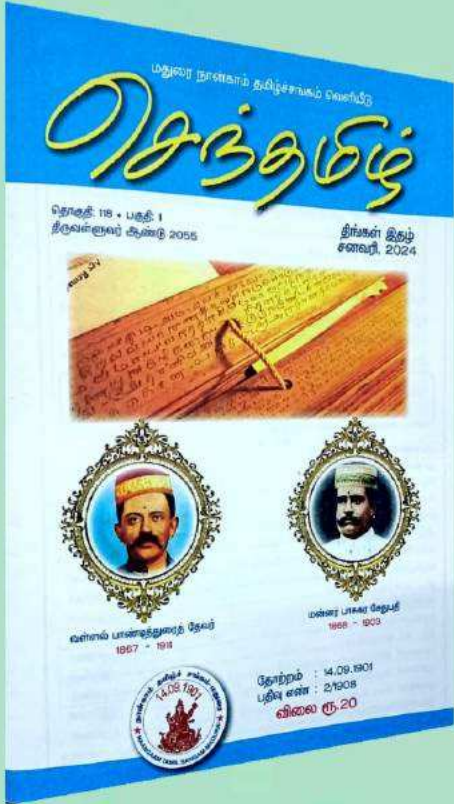
19. விளித் தொடரில் மிகாது.

எ.கா : தம்பி பார்! / தங்கை கேள்!

20. வியங்கோள் வினைமுற்றுத் தொடரில் மிகாது.

எ.கா : வாழ்க தமிழ்! / உயர்க பண்பாடு!

மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத்திலிருந்து 1902 முதல் திங்கள்தோறும் வெளிவரும் தனித்தமிழ் திங்களிதழ் 'செந்தமிழ்' வாங்கிப் படிப்பீர்.

தொடர்புக்கு

முனைவர் ஜெ.போ.சாந்திதேவி

முதல்வர் (பொ), செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை

மின்னஞ்சல் : principalsenthamilcollege@gmail.com